

1968 மார்ச் 28] [திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி]

தற்காக 1-ம் எண் கோரிக்கை விடுத்துள்ளனர். வகுவிக்கப்பட வேண்டிய காலத்திற்கு முன்னர் தவணைத் தொகையைச் செலுத்தும்படியாக எந்த நேர்விலும், உழவர்கள் கேட்கப்பட வில்லை.

1-4-1968 அன்று கட்ட வேண்டிய தவணைத் தொகையைக் குடியாத்தம் தாசில்தார் மட்டுமே தனது கோரிக்கையில் குறிப்பிட்டுள்ளார் என்று மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் தெரிவித்துள்ளார். தமிழ்நாடு 1933-ம் ஆண்டு நில மேம்பாடு உழவர்களுக்குக் கடன் வழங்குதல் (பொது) விதிகளின் திருத்தத்திற்கிணங்க ஒவ்வொரு நேர்விலும் கடன் வழங்குவதற்கு ஒப்புதல் அளிக்கும் அதிகாரி, அசலையும், வட்டியையும், செலுத்துவதற்கு நிச்சயிக்கப்பட்ட ஆண்டுத் தவணைத் தேதி ஓர் ஆண்டில் நிலவரி செலுத்துவதற்குரிய முதல் தேதியாக இயன்றவரை இருக்க வேண்டும். அத் தேதியே அம் மாவட்டத்தில் உள்ள கடன்கள் அனைத்திற்கும் திருப்பிச் செலுத்தும் தேதியாக இருக்க வேண்டும். இத் திருத்தத் தின்படி, ஒவ்வொரு பசலியிலும் ஜனவரி, பிப்ரவரி, மார்ச் ஏப்ரல் ஆகிய கிஸ்தி மாதங்களில் நிலுவையாகச் செலுத்தப்பட வேண்டிய கடன் தவணைகள் அனைத்தும் ஜனவரி கிஸ்தியிலேயே செலுத்தப்பட வேண்டியவையாகக் கருதப்பட்டு வகுவிக்கப்பட செலுத்தப்பட வேண்டியவையாகக் கருதப்பட்டு வகுவிக்கப்பட வேண்டும். இந்த அடிப்படையில்தான் குடியாத்தம் தாசில்தார் 1-4-1968-ல் செலுத்தப்பட வேண்டிய தவணைத் தொகையைக் குறிப்பிட்டிருக்கவேண்டும் என்று மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் கருதுகிறார். மண்வளப்பாதுகாப்புக் கடன்கள், தக்காவிக்கடன்களின்கீழ் வராததால் மேற்கூறிய கட்டளைகள் அந்த நேர்விற்குப் பொருந்தா என்றும், 1-4-1968 அன்று செலுத்த வேண்டிய தவணையை அது செலுத்த வேண்டிய தேதிக்குப் பின்னர் வகுவிக்கப்படும் என்றும் அவர் தெரிவித்துள்ளார். 1-4-1968-ல் சேர வேண்டிய தவணையைக் குறித்து அனுப்பியுள்ள கோரிக்கைகளைத் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளுமாறும் குடியாத்தம் தாசில்தாருக்கு மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் கட்டளையிட்டுள்ளார். தவணைத் தொகை கட்டப்பட வேண்டிய தேதிக்கு இன்னும் சில நாட்களே உள்ளதால் தொகை ஏதேனும் ஏற்கனவே வகுவிக்கப்பட்டிருந்தால், அதனை 1-4-1968-ல் செலுத்த வேண்டிய தவணைத் தொகைக்கு முன்பணமாக வகுவிக்கப்பட்ட தொகையெனக் கருதிக் கொள்ள வேண்டும் என்று அவர் கட்டளையிட்டார்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மற்ற இரண்டு கவன ஈர்ப்புத் தீர்மானங்களும் பேரவையின் அனுமதியுடன் 30-3-1968 அன்று எடுத்துக்கொள்ளப்படும்.

6. அரசினர் மசோதாக்கள்

(i) தமிழ்நாடு 1968-ம் ஆண்டு நிதி ஒதுக்கு (எண் 2) மசோதா

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் பின்வரும் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன் :

[1968 மார்ச் 28 [திரு. சி. என். அண்ணாதுரை]

“தமிழ்நாடு 1968-ம் ஆண்டு நிதி ஒதுக்கு (எண் 2) மசோதா (சட்டப் பேரவை மசோதா எண் 6/68) ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டும்”.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : தமிழ்நாடு 1968-ம் ஆண்டு நிதி ஒதுக்கு (எண். 2) மசோதா (சட்டப் பேரவை மசோதா எண். 6/68) இப்பொழுது ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்படுகிறது.

திரு. க. இராமமூர்த்தி : தலைவர் அவர்களே, இந்த நிதிநிலை அறிக்கையின் மீதான தொடர் கூட்டத்தினுடைய முடிவைக் குறிப்பிடுகின்ற வகையில் இன்றையதினம் இந்த நிதி ஒதுக்கு மசோதாவை விவாதிக்கின்ற நிலைமையில் நாம் இருக்கிறோம். இன்றையதினம் இந்த விவாதத்தில் கலந்துகொள்கிற நேரத்தில், இந்த அவை சென்ற ஆண்டு எத்தகைய குதூகலமான சூழ்நிலை யிலே முதல் அமைச்சர் அவர்களுக்கு இந்த நிதி ஒதுக்கு மசோ தாவை நிறைவேற்றித் தந்தோம் என்பதையும், அதே நேரத்தில் இன்றைய தினம் எவ்வளவு வேதனையோடு நிதி ஒதுக்க மசோ தாவை நிறைவேற்றித் தர வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறோம் என்பதையும் நான் நினைவுபடுத்திக் கொள்ளாமல் இருக்க முடிய வில்லை.

இந்த நிதி துக்கத்தைச் செய்து முதல் அமைச்சர் அவர் களிடம் இவ்வளவு பெரிய தொகையை இந்த நாட்டினுடைய நன்மைக்காக, எதிர்காலத்திற்காக, வருங்காலத்திற்காக அளிக் கின்ற இந்த நேரத்தில் இந்த அவைக்கும், இந்த அரசுக்கும், இங்கே இருக்கிற எல்லோருக்கும் இருக்கிற மிகப் பெரிய கடமை இந்தப் பணம் தக்க முறையிலே, நல்ல முறையிலே செலவழிக்கப் படுகிறதா என்பதுதான். அதனைப் பொறுத்தவரையில் நம்முடைய எண்ணங்கள் எப்படி இருந்தாலும் ஒன்றை நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

நம்முடைய நிர்வாகத்தில் இருக்கின்ற போலீஸ் துறையைப் பொறுத்தவரையில், ஒரு பெரிய குறையைச் சொல்லாமல் இருக்க முடியாது. நம்முடைய போலீஸ் துறையைப் பொறுத்தவரையில் அவர்கள் பல்வேறு நிகழ்ச்சிகளில் நடந்துகொண்டிருக்கிற முறையைப் பார்க்கும்போது, அது போலீசின், நாட்டினுடைய ‘மொரால்’, தரத்தைக் குறைவுபடுத்துவதாக இருக்கிறது, என்பதை அறிவிக்காமல் இருக்க முடியாது. சென்ற ஆண்டு, சென்னை நகரிலே பல இடங்களிலே தீ விபத்து ஏற்பட்டது. அதைப் பற்றி முதல் அமைச்சர் அவையில் அறிக்கை கொடுத்தார்கள். அதற்குப் பிறகு நம்முடைய போலீஸ் துறை அதிகாரிகள், அரசியல் வாதிகளைப் போல, தங்களை நினைத்துக் கொண்டு, பத்திரிகை நிருபர்களை அழைத்து வைத்துக் கொண்டு, நிகழ்ச்சிகளுக்கு அரசியல் உருவம் கொடுக்கும் வகையில் ஒரு அறிக்கையில், தன் எண்ணங்களை வெளியிட்டார்கள். அறியாமல், தெரியாமல் நடந்து விட்டதா என்றால் இல்லை. நேற்றையதினம்கூட போலீஸ் கமிஷனர் மறுபடியும் சென்னையில்

1968 மார்ச் 28] [திரு. க. இராமமூர்த்தி]

நடந்த நிகழ்ச்சிகளைப் பற்றிக்கூட, பத்திரிகை நிருபர்களை வைத்துக் கொண்டு, அவரே ஒரு அறிக்கை தந்திருக்கிறார்; குறிப்பு கள் தந்திருக்கிறார்கள். முதல் அமைச்சர் பொறுப்புணர்ச்சி யோடு இந்த அவையிலே குறிப்பிட்ட நிகழ்ச்சிபற்றி ஜூடிஷியல் என்வயரிக்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டு அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதன் பிறகு எல்லா அரசியல் கட்சிகளும், முதல் அமைச்சருடைய காரங்களை வலுப்படுத்த வேண்டும் என்று செயல்பட்டிருக்கும் நேரத்தில், இந்தப் போலீஸ் அதிகாரிகள் ஏதோ அரசியல் வாதிகள் போல் அவர்களாக பத்திரி கைகளுக்கு அறிக்கை கொடுப்பது, ஏதோ அவர்கள் தனியாக இந்த அவைக்கும், முதல் அமைச்சருக்கும் அப்பார்ப்பட்டவர்கள் போலும், மேலானவர்கள் போலும் நினைத்துக்கொண்டு, அறிக்கை வெளியிடும் நிலைமை இருக்கிறது.

இன்னொரு முக்கியமான நிலைபற்றிக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். சென்னை நகரத்தைப் பொறுத்த வரையில் சில மாதங்களுக்கு முன்பு, இங்கே வார்னிஷ் குடித்து செத்தவர்களைப் பற்றி நினைவு படுத்த விரும்புகிறேன். அப்பொழுது நடந்தது என்ன என்பதை அவையின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர வேண்டியது என்னுடைய கடமை என்று நினைக்கிறேன். மது விலக்குச் சட்டத்தின் சில பிரிவுகள், இந்தியன் பீனல் கோடின் உட்பிரிவுகள் நடைமுறைக்கு வராது, தவறு செய்தவர்கள்மீது நிச்சயமாக உபயோகித்து நடவடிக்கை எடுக்கப்படமாட்டாது, குற்றச்சாட்டுகள், கேஸ்கள் போடப்படமாட்டாது, நீங்கள் எல்லாம் தைரியமாக எங்களிடம் வரவேண்டும் என்று போலீசார் அறிக்கை விடுத்தார்கள். அதிலே இருக்கும் மனிதத் தன்மையை நான் உணர்கிறேன். அந்த உயர்ந்த சேவையை வரவேற்கிறேன். “வாருங்கள், மன்னிப்புக் கொடுக்கிறோம், வைத்தியம் செய்கிறோம்” என்று சொன்னார்கள் என்றால், அப்படிச் சொல்லலாம். அப்படிச் செய்வதுதான் மனிதத் தன்மை, ஆனால் செய்வது யார் என்பதில்தான் விளக்கம் தேவை. இந்த அரசு அந்த விஷயத்தில் கவனமாக இருக்க வேண்டும் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். குறிப்பிட்ட சட்டத்தை அமுல் படுத்துவதோ, அமுல் படுத்தாமல் இருப்பதோ, சில நாட்களுக்கு அல்லது சிலபல காலத்திற்கு, அல்லது ஒரு மணி நேரத்திற்கு என்றாலும் நிறுத்தி வைப்பது, தள்ளி வைப்பது என்பதெல்லாம் அரசுக்கு இருக்கும் உரிமையே அல்லாது, அதிகாரிகள் செய்யக் கூடாது, செய்ய முடியாது. அப்படிச் செய்ய ஆரம்பித்தால் நாட்டில் அமைதி இருக்காது. ஆனால் நம்முடைய மாநிலத்தின் இந்த நாட்டில் இதுவரையில் இல்லாத நிகழ்ச்சிகள் நடைபெற்று இருக்கின்றன. படிப்படியாக இப்படிப்பட்ட நிகழ்ச்சிகள் நடை பெறுகின்றன. அதிகாரிகள் எங்கோ சென்றுகொண்டு இருக்கிறார்கள். அரசின் பிடியிலிருந்து போய்ச் கொண்டிருக்கிறார்கள். அரசைத் திருப்திபடுத்த வேண்டும் என்று, அனுமதியில்லாமலே கூட, அவர்களே ஆர்வத்தில், அறியாமலேகூட, நாட்டுக்கு பாத கத்தைச் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதைத் தெரிவிக்கிறேன்.

[திரு. க. இராமமூர்த்தி] [1968 மார்ச் 28]

அடுத்து, சென்னை நகரில் இரண்டு மூன்று நாட்களாக நடந்த நிகழ்ச்சிகளைப் பற்றி அதிகமாகக் குறிப்பிட விரும்பவில்லை. அதைப்பற்றி நீதிவிசாரணை இருக்கிறது. ஆனால் ஒன்றை மட்டும் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த அவையில் பேசினார்கள், முதல் அமைச்சரிடமும் சொன்னார்கள். அரசாங்க பல்கள் யாருடைய அனுமதியின் பேரில், டெப்போவிவிருந்து வெளியே சென்றன என்று கேட்டேன். அன்றைய தினம் வெளியே இருந்திருக்கின்றன. அவை எந்த முறையில் வெளியே எடுக்கப் பட்டன என்கத்தற்கான தெளிவான நிலைகள் தெரியவில்லை. அப்படிச் சொல்லாமல் இருப்பதால் மக்கள் அதிகமாக வெறுப்பு அடைகிறார்கள். சட்டத்தைத் தளர்த்திக் கொண்டே போனால், அதிகமாக எண்ணிக்கை சட்டங்களை நிறுத்திவைக்க வேண்டும் என்கிற நிலைகள் ஏற்படும். அது அவைக்கு, நாட்டுக்கு நல்லதல்ல என்பதை எடுத்துச் சொல்ல வேண்டியது என்னுடைய கடமை, என் கட்சியின் சார்பில்.

இன்னொரு நிகழ்ச்சி. பற்பல நிகழ்ச்சிகள் மாணவர்களைப் பொறுத்தவரையில், தொழிலாளர்களைப் பொறுத்தவரையில் நடந்திருக்கின்றன. அதிலே பெரிய கொடுமை, கடந்த இரண்டு நாட்களாக, சென்னை நகரிலே மாணவர்கள் போல இருந்தவர்களும், சிறிய பிள்ளைகளும்—என்னைக் கூட சிலர் சொன்னார்கள், தனியே போகாதே என்று 10, 12 வயதிற்குட்பட்ட குழந்தைகள், அதுவும் பெண் குழந்தைகள், யாராவது கையில் புத்தகம் வைத்துக் கொண்டு போனால், அவர்களை யெல்லாம், அடித்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் மீதெல்லாம் நடவடிக்கை எடுக்காமல், போலீஸ்காரர்கள் சும்மா இருந்திருக்கிறார்கள். போட்டோக்களைப் பார்த்தோம். இந்து பத்திரிகையில் போட்டோவைப் பார்த்தோம். இந்தியன் எக்ஸ்ப்ரஸ் பத்திரிகையில் போட்டோவைப் பார்த்தோம். மிகத் தெளிவாக இருக்கிறது. அந்த அளவிற்கு போலீஸ்காரர்கள் செயலற்று இருந்திருக்கிறார்கள். நீதி விசாரணை நடக்க இருக்கிறது. எனக்கு இருக்கும் குறை எல்லாம், முதல் அமைச்சர் அவர்களை நான் கேட்டுக் கொள்வதெல்லாம், மாணவர்கள் தரப்பில், தொழிலாளர்கள் தரப்பில் நடந்த நிகழ்ச்சிகளுக்கு மட்டும் என்று இல்லாமல், இந்த நீதி விசாரணை போலீஸ் நிர்வாகத்தைப் பற்றிய நீதி விசாரணையாக இருக்க வேண்டும் என்பது தான் அந்த வகையில் செய்யப்படவேண்டும் அவர்கள் பக்கத்தில் இருந்திருக்கிறார்கள். அதிலே பல தொழிலாளர்கள் கைத்தடியோடு நின்று கொண்டு தயாராக இருக்கிறார்கள். ஆனால் போலீஸ் அதிகாரிகள் என்ன செய்தார்கள் என்பதை டோட்டோக்களைப் பார்த்தாலே தெளிவாகத் தெரிகிறது. அவர்கள் என்ன செய்தார்கள்? ஏன் நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை? ஏன் சமாளிக்கவில்லை? ஏன் தவிர்க்கவில்லை என்பதை யெல்லாம் சொல்ல வேண்டும். போலீசார் தலையிட்டு, அவர்கள் வன்முறையில் ஈடுபடவில்லை என்பது வேறு, முயற்சி எடுத்துத் தடுக்கவில்லை என்பது வேறு. ஆகவே, இந்த நீதி விசாரணை, போலீஸ் துறையையே நீதி விசாரணை செய்ய வேண்டும் என்று பணிவோடு என் கட்சியின் சார்பில் வலியுறுத்த விரும்புகிறேன்.

1968 மார்ச் 28] [திரு. க. இராமமூர்த்தி]

இன்னொன்று. ஒரு பெரிய கொடுமையான நிகழ்ச்சி நடந்திருக்கிறது. ஒரு பக்கத்திலே எப்படியும் இறந்தவர்களுக்கு நிச்சயமாக அனுதாபம் இருக்கிறது. அதே போல இறக்கக் கூடிய நிலையில் அடிபட்டவர்களுக்கும் அனுதாபம் காட்டக் கூடாது என்று திரும்பி விடக் கூடாது. கடந்த கால நிகழ்ச்சிகளிலே பல இடங்களிலே குத்துயிராகக் கிடந்த மாணவர்களை உடனடியாக எடுத்துச் செல்லக் கூட ஆம்புலன்ஸ் வண்டி அதிகமான தாமதத்திற்குப் பிறகுதான் சென்று இருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட நிலையில், மாணவர்கள் புறக்கணிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். போலீஸ் அதிகாரிகள் பார்த்துக் கொண்டே இருந்திருக்கிறார்கள். ஆகவே, மறுமுறையும் வலியுறுத்துவது என்ன வென்றால், இந்த நிதி விசாரணை, மாணவர்களைப் பற்றிய நிகழ்ச்சிகளுக்காகவோ, ஆஸ்டல் மாணவர்கள், பஸ் தொழிலாளர்கள் இவர்கள் பற்றியதாகவோ மட்டும் இருக்கக் கூடாது. போலீஸ் நிதி விசாரணையாக இது இருக்க வேண்டும் என்பதை மறு முறையும் வலியுறுத்திச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, நம்முடைய ஜில்லா கலெக்டர்கள் மிக உயர்ந்த அளவில் வைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் கடந்த காலத்தில் உலகத் தமிழ் மாநாட்டிற்காக வசூல் செய்தார்கள். அவர்கள் அப்படி ஈடுபட்டதை குறைவாகச் சொல்லத் தயாராக இல்லை. அதன் சாதக பாதகங்களை விவாதித்து விட்டோம். ஆனால் ஒன்றைமட்டும் சொல்ல விரும்புகிறேன். பெரிய அளவில் தொகைகளை வசூல் செய்திருக்கிறார்கள். அவை எந்த வகைகளில் செலவழிக்கப் பட்டன, ஒதுக்கீடுகள் செய்யப் பட்டன என்பது ஒரு புறம் இருக்க, அவ்வளவு பெரிய தொகைகளை வசூல் செய்தபோது, மாவட்டக் கலெக்டர்கள் வசூல் செய்வதில் உறுதுணையாக இருந்திருக்கிறார்கள். ஆனால், அதற்கான கணக்குகள் கொடுக்கப் படவில்லை. எங்கே என்று கேட்டால், காங்கிரஸ்காரர்கள் கொடுத்தார்களா என்று கேட்பது முறையல்ல. அதிகமான பணத்தை நம்முடைய அதிகாரிகள் ஒத்துழைத்து வசூல் செய்திருக்கும் போது, அதற்கான கணக்குகள் ஒழுங்கான முறையில், கொடுத்தால்தான் பொது மக்களிடையில் நம்பிக்கை ஏற்படும். அதைப் பற்றி விளக்கங்களைக் கேட்டபோது, அது அரசாங்கக் குழுவினால் நடத்தப் படவில்லை என்று சொன்னார்கள். அம்மாதிரியான குறைகள் தனிப்பட்ட குழுவினால் ஏற்பட்டபொழுதுகூட அதில் அரசு தலையிடுவதற்கு இல்லை யென்ற பதில்தான் கிடைத்தது இன்றையதினம் நான் ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இன்றைய தினம் வரையிலும், இத்தனைக்குப் பிறகும் நம்முடைய பணம் பொறுப்பான முறையில் செலவு செய்யப்படவில்லை, கணக்கை ஒப்படைக்கவில்லை. ஒப்படைக்க முடியாத நிலை இருக்கிறதா? கணக்கை ஒப்படைக்க வேண்டுமென்று வலியுறுத்தி, நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ள வேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : முடியாத நிலை ஒன்றும் இல்லை. அடுத்த மாதம் 5-ம் தேதியன்று எல்லா குழுக்களும் கூடி அவரவர்கள் வைத்திருக்கின்ற கணக்கைச் சரிபார்த்து, பொதுவாக கணக்கு விவரங்கள் பரிசீலனைக்கு வருகின்றன.

[திரு. க. இராமமூர்த்தி]

[1968 மார்ச் 28]

திரு. க. இராமமூர்த்தி : முதலமைச்சர் அவர்களுடைய விளக்கத்திற்கு நன்றி. தாமதமானது என்பதைச் சொல்லி, இத்துடன் அதை நிறுத்திக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இந்த நாட்டினுடைய குடிமகன் என்ற முறையில், தேசியத்திலே ஒற்றுமை உணர்வு யாருக்கு, எந்த அளவு இருக்கிறது என்பதைப் பிரித்துச் சொல்ல முடியாது. ஒற்றுமை உணர்வு இருக்கிறதா, இல்லையா என்று ஆராய நான் விரும்பவில்லை. முதலமைச்சர் அவர்களுடைய உள்ளத்தைப் பொறுத்தவரையில் எனக்கு நம்பிக்கையிருக்கிறது. எல்லோருக்கும் இதை எடுத்துச் சொல்லி உண்டாக்க முடியாது; ஒருவர் சொல்லி பிறருக்கு ஏற்படுவது அல்ல. நான் ஒன்றைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். நம்முடைய அமைச்சர்களின் கார்களில் தேசியக்கொடி பறந்தால் பொருத்தமாக இருக்கும். இப்போதும் சில கார்களில் பறந்துகொண்டிருக்கிறது. எல்லா அமைச்சர்களின் கார்களிலும் தேசியக்கொடி பறந்தாகவேண்டும். இது ஏதோ காங்கிரஸ்காரன் சொல்லுகிறான் என்ற முறையில் எடுத்துக் கொள்ளக்கூடாது. ஒருவேளை இந்த அமைச்சர்களுக்கு ஒற்றுமையில் நம்பிக்கையிலேயோ என்ற எண்ணம் மற்றவர்களுக்கு ஏற்படக்கூடாதே என்ற எண்ணத்தினால்தான் நான் இதைக் கூறுகிறேன். காங்கிரஸ்காரர்கள் சொல்லி, நாம் செய்வதா என்று ஒரு கௌரவப் பிரச்சினையாகக் கொள்ளாமல் எல்லா அமைச்சர்களும் தங்கள் கார்களில் தேசியக் கொடியைப் பறக்கவிட வேண்டும். தேசியக் கொடி பறந்தால் மிகவும் பெருமையாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, நம்முடைய நகரத்திற்கு, அல்லது நம்முடைய மாநிலத்திற்கு குடியரசுத் தலைவர், குடியரசு உதவித் தலைவர், மற்றப் பிரமுகர்கள் வருகின்ற நேரங்களில் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களையும் விழாக்களில் பங்குபெறச் செய்து அவர்களை அறிமுகப்படுத்தி வைக்க வேண்டும். சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு அறிமுகப்படுத்தி வைக்கின்ற வாய்ப்பினைத் தேடித் தருவது மிக மிக அவசியம், இது மிகவும் நல்ல முறையும் ஆகும். ஆனால் கடந்த ஜனவரி மாதத்தில் குடியரசுத் தலைவர் அவர்கள் உலகத் தமிழர் மாநாட்டிற்கு வந்திருந்த நேரத்தில், சட்டமன்ற உறுப்பினர்களைக் கலந்துரையாடுகின்ற வாய்ப்பு குடியரசுத் தலைவருக்கு அமைத்துத் தரப்படவில்லை. என்ன காரணத்தாலோ சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு அந்த நேரத்தில் உரிய அந்தஸ்து, உரிய மரியாதை, உரிய வாய்ப்பு அளிக்கப்படவில்லை. இனிமேலாகிலும், சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் இம்மாதிரி உதாசினப்படுத்தப்பட மாட்டார்கள் என்ற உறுதியை அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நம்முடைய குடியரசு உதவித் தலைவர் அவர்கள் உட இரண்டொரு நாட்களுக்கு முன் நம் மாநிலத்திற்கு வந்தார். அவர் மீனம்பாக்கம் விமானநிலையத்தில் வந்திருக்கியபோது நம்முடைய

1968 மார்ச் 28]

[திரு. க. இராமமூர்த்தி]

அமைச்சர்கள் வரவேற்றிருக்கிறார்கள். ஆனால், நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் போய் வரவேற்றிருந்தால் இன்னும் சிறப்பாக இருந்திருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அவர் ஏதோ மற்ற கட்சிகளைச் சேர்ந்தவர்கள் போலவோ, அவ மரியாதை செய்வதுபோலவோ இருக்கும் என்று சந்தேகப்படும் படியான எண்ணம் பொதுமக்களின் மத்தியில் ஏற்படக்கூடாதே என்பதற்காக இதை நான் சொல்லுகிறேன். எங்களைப் பொறுத்த வரையில் உங்களுக்கு மாற்றுக் கட்சிகளை மதிக்கும் எண்ணம் இருக்கிறது என்பது தெரியும். ஆனால் எதையும் தெரியாதவர்களுக்கு வேறு மாதிரியான எண்ணம் வரக்கூடாதே என்பதற்காகச் சொல்லுகிறேன். ஆகவே, இனிமேல் நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள், தனக்கிருக்கும் சங்கடங்களை ஒதுக்கிவிட்டு, நேரில் சென்று வரவேற்றால் சிறப்பாக இருக்கும் என்பதை மட்டும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். முதலமைச்சர் அவர்களுடைய சங்கடங்கள் எனக்கு நன்றாகத் தெரியும். அவர் அண்மையில் ஆஸ்பத்திரியிலிருந்து வந்திருக்கிறார், அடிக்கடி அங்கு போய் உடல் நலனைச் சோதித்துக் கொள்ள வேண்டும். இருப்பினும், முக்கியமான தலைவர்கள் வரும்போது நேரில் செல்வது பொருத்தமாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இன்னொன்று, உலகத் தமிழர் மாநாட்டையொட்டி ஒரு தபால் தலை வெளியிடப்பட்டது. டெல்லிக்கு அனுப்பப்பட்ட தபால் எப்படி மாற்றி அனுப்பப்பட்டது? தபால் தலை விளக்கம் ஆங்கிலத்திலே அனுப்பப்பட்டதா? அரசாங்கத் துறைகள் ஒன்றுக்கொன்று முரண்பட்ட நிலையில் செயல்படுகின்றன. எழுதியது ஒருவர், டைப் செய்தவர் ஒருவர், டிஸ்பேச் செய்தவர் ஒருவர் என்ற நிலையில் போய்விட்டது. கேட்டால், விசாரணை செய்து சொல்லுகிறேன் என்று அமைச்சர் அவர்கள் பதிலளித்தார்கள். தபால் தலையில் ஆரம்பித்த விஷயம் இப்போது நீதிபதி நியமனத்தில் கொண்டு வந்து முடிந்திருக்கிறது. முக்கியமான விவகாரத்தைக்கூட ரகசியமாக வைத்துக்கொள்ள முடியவில்லை. ரகசியங்கள் நல்ல முறையில் காக்கப்படவில்லை. இனிமேல் இப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் ஏற்படக்கூடாது; இது இந்தச் சபையினுடைய உரிமையைப் பாதிக்கிறது. தவறுதலாக நடந்து விட்டது என்று சொல்ல முடியவில்லை. ஸ்டாம்பு பிரச்சினையால் நம்முடைய மாநிலத்தின் கௌரவமே தாழ்ந்துவிட்டது. கீழ்மட்டத்திலோ, உயர்மட்டத்திலோ இருக்கின்ற அதிகாரிகள் செய்கின்ற தவறுகளினால் இந்த அரசின் கௌரவமும், பாநிலத்தின் அந்தஸ்தும் கெட்டுவிடுகின்றது. நீதிபதி நியமனத்தைக் கொண்டு பார்த்தால், நாம் எங்கே போய்க்கொண்டிருக்கிறோம் என்று யோசிக்க வேண்டியிருக்கிறது. இந்த விஷயங்களை நாம் தெளிவாகவும் விரிவாகவும் ஆராய்ந்து யோசிக்க வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக கிராமப் பஞ்சாயத்துக்களைப் பொறுத்த வரையில், பல இடங்களிலே பஞ்சாயத்துத் தலைவர்கள் பதவி நீக்கம் செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். பதவி நீக்குபவர்களைப்

[திரு. க. இராமமூர்த்தி]

[1968 மார்ச் 28]

பொறுத்தவரையில், அவர்கள் மீது இடையிலே நம்பிக்கையில்லையென்றால் நீக்கிவிடுகிறார்கள். ஆனால் நீக்கிவிடுவதற்கான கெஜட் பப்ளிகேஷன் உடனடியாகச் செய்வதில்லை. தலைவர்கள் வலிவு உள்ளவர்களாக இருந்தால், அதற்குள் யார் யாரைப் பார்க்க வேண்டுமோ, அவர்களைப் பார்த்து, தனக்குச் சாதகமாக இருப்பதற்காக, கெஜட் பப்ளிகேஷன் வருவதற்கு மாதக் கணக்கில் நாட்களைத் தள்ளிக்கொண்டு போகிறார்கள். கெஜட் பப்ளிகேஷன் வரும் வரைக்கும் அவர் தலைவராகவே இருந்து வருகிறார். ஆகவே, அரசு உடனடியாக கெஜட் பப்ளிகேஷனில் கவனம் செலுத்தி, பதவி நீக்கம் செய்யப்பட்டவர்களின் விஷயத்தில் கடுமையாக நடந்து கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். என்னுடைய பகுதியில் திண்டிவனம் தாலுக்காவில் ஊரல் என்ற கிராமத்தில் பஞ்சாயத்துத் தலைவர் பதவி நீக்கம் செய்யப்பட்ட பிறகு கெஜட் பப்ளிகேஷன் வராமல் நாட்களைத் தள்ளிக் கொண்டே போகிற நிலைமை இருக்கிறது. கெஜட் பப்ளிகேஷன் வருவதைத் தள்ளி வைப்பதற்காகப் பலவிதமான பிரயத்தனங்கள் முடிந்த அளவில் நடக்கின்ற நிலைமை இருக்கிறது. ஆகவே, அரசு கெஜட் பப்ளிகேஷன் விஷயத்திலும், பஞ்சாயத்துத் தலைவர்கள் பதவி நீக்கம் செய்யப்பட்டவர்கள் விஷயத்திலும் தகுந்த கவனம் செலுத்தி தக்க நடவடிக்கைகளை உடனுக்குடன் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதற்குப் பிறகு அது செல்லுமா செல்லாதா என்பதைப்பற்றி கோர்ட்டுகள்தான் தீர்மானிக்க வேண்டும். ஆனால் அதிகாரிகளே அதை ஆராய்வதாகச் சொல்லி கெஜட் பப்ளிகேஷனை நிறுத்தி வைப்பது, காலங்கடத்திக் கொண்டே வருவது என்பது சரியல்ல. இதுபோல எங்கள் திண்டிவனம் பகுதியில் ஊரல் பஞ்சாயத்தைப் பொறுத்து நடந்து வருகிறது என்பதை அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

அடுத்து, என்னுடைய பகுதியில் ரீடர் கிராமம் இருக்கிறது. அந்தக் கிராமத்தைப் பொறுத்தவரையில் ஹரிஜனங்களுக்கும், மற்ற இந்துக்களுக்கும் உள்ள மாச்சரியம் பெரிய அளவில் வளர்ந்துவிட்டது. இன்னமும் பகைமை அவர்களிடம் தீரவில்லை என்றாலும் ஓராண்டுக் காலத்திற்குப் பிறகு இப்போது சிறிதளவு அமைதி அந்தப் பகுதியில் நிலவுகிறது. இருதரப்பாரும் துனையின்றிப் போவதற்குப் பயம். அதிகாரிகள் வருகிறார்கள். கலெக்டர்கள் வருகிறார்கள். ஆயினும் அரசியல் தலையீடுகளின் காரணமாக அங்கு ஒரு சுமுகமான நிலையை உண்டாக்க முடியவில்லை. இது போன்ற நிலையில்லாது அமைதியான நிலைமையை இந்த அரசு ஏற்படுத்தித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு இந்தப் பெரிய தொகையை முதல் அமைச்சர் அவர்களிடம் ஒப்படைக்கிறோம். எப்போதும் எங்களுடைய ஒத்துழைப்பையும் தருகிறோம். நகரத்தில் ஏற்பட்ட தீ விபத்துகளுக்கு முன்பு நாங்கள்தான்

1968 மார்ச் 28] [திரு. க. இராமமூர்த்தி]

காரணம் என அரசியல் பகையை வைத்துச் சொன்னார்களே அதுபோல நாங்கள் அரசியல் பகை காரணமாக எந்தக் குற்றச் சாட்டையும் வைக்கவில்லை. எங்கள் பொறுப்பை உணர்ந்து செயல்படுகிறோம். ஆளும் கட்சியினரும் எங்களுடன் ஒத்துழைக்க முன்வரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : கனம் இராமமூர்த்தி அவர்கள் பேசும்போது குடியரசுத் துணைத் தலைவர் அவர்களை வரவேற்க நான் செல்லாதது—அவர் அளவிலே சந்தேகத்தை எழுப்பவில்லை என்றாலும் மற்றவர்களுக்கு அதிருப்தியை அளிக்கக் கூடும் என்றார்கள். நான் போக முடியாததற்கான காரணங்களைக் கூடச் சொன்னார்கள். குடியரசுத் துணைத் தலைவர் அவர்களிடத்தில் எனக்கு அதிக மதிப்பும், மரியாதையும் உண்டு என்பதை இதற்கு முன் பல முறை அவரை வரவேற்க நான் சென்றிருப்பதில் இருந்து தெரியும். அப்பேர்ப்பட்ட சந்தேகம் வராது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. டி. எஸ். ஆதிமூலம் : தலைவரவர்களே, இந்த வருஷ வரவு-செலவுத் திட்டத்தைப் பார்க்கிறபோது ரொம்பவும் அதிர்ச்சியாக இருக்கிறது. அதிர்ச்சி எதனால் என்று சொன்னால் கடந்த ஏழுமூன்று வருஷங்களில் வருமானம் எவ்வளவு வேகமாகச் சர்க்காருக்குக் கூடிக்கொண்டே வந்திருக்கிறது என்பதைப் பார்க்கிறபோது தான். குறிப்பாக 1960-இல் அரசாங்கத்திற்கு 80 கோடி ரூபாய்தான் வருமானம் என்றால் எட்டு வருஷங்கள் கழித்து இன்றைக்கு 248 கோடி ரூபாய் வருவாய் வருகிறது. இது எதனாலே, இது தேசத்தின் அபிவிருத்தியா? அல்லது பலவீனமாக விலைவாசிகள் கூடி வந்திருப்பதனால் ஏற்படுகிற போலிப் பணமா என்பதைக் கவனிக்க வேண்டும். வருமானம் பெருகிக் கொண்டே வந்து, அதன்மூலம் விலைவாசிகள் பெருகி சர்க்கார் சிப்பந்திகளுக்கும், மற்றவர்களுக்கும் டி.ஏ.வை உயர்த்துவது, சம்பளத்தை உயர்த்துவது என்றே ஆகி, பெரிய துன்பத்தை அடையக் கூடாது. இதை முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கவனத்தில் கொண்டால் நல்லது.

அடுத்து, இந்த பட்ஜெட்டில் அதிகமான வருமானம் இருந்தாலும் அபிவிருத்தி வேலைகளுக்குக் குறைவாகத்தான் நிதி ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதைச் சொல்வதற்குக் கஷ்டமாக இருக்கிறது. உதாரணமாக திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் இரண்டு நீர்ப்பாசனத் திட்ட வேலைகள் நடக்கின்றன. ராமா நதித் திட்டம், கருணை ஆறு திட்டம் ஆகிய இந்த இரண்டு அணைத் திட்டங்களுக்கும் பத்து லட்சம், பத்து லட்சம், என்று 20 லட்ச ரூபாய்தான் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த 20 லட்சம் ரூபாயை வைத்துக்கொண்டு என்ன செய்வது? ரோடு போடுகிற வேலை, சில ப்ளாண்ட்ஸ் அண்டு ப்லேன்ஸ், சிப்பந்திகள் சம்பளம் இவற்றுக்கே சரியாகிவிடும், இந்த நான்கு வருஷத்தில் கூட வேலை முடிகிற வாய்ப்பு ஏற்படாது. இந்த முறையில், விவசாய அபிவிருத்தி ஏற்படவேண்டும் என்று சொல்கிற காலத்தில், நடப்பது நல்லதா

[திரு. டி. எஸ். ஆதிமுலம்] [1968 மார்ச் 28]

என்பதை யோசிக்கவேண்டும். நல்ல வேளையாக மராமத்திலாக்கா, மந்திரி அவர்களும் இங்கிருக்கிறார்கள். ஆகவே கூடுமான வரையில் 50 லட்சம் ரூபாயாவது ஒதுக்கிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மேலும், அபிவிருத்தி வேலைகளுக்கு ஜாஸ்தி பணம் ஒதுக்கப்படவில்லை என்பதற்கு இன்னும் ஒரு சிறிய உதாரணத்தைக் காட்ட விரும்புகிறேன். இந்த ராஜ்யம் பூராவிலும் உள்ள பஞ்சாயத்து யூனியன் ரோடுகளை எடுத்துக்கொள்வதில் 300 மைல் நீளமுள்ள ரோடுகளை எடுத்துக்கொள்வதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்த ராஜ்யத்தில் 375 பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் இருக்கின்றன. ஒரு யூனியனுக்கு ஒரு மைல் ரோடு கூட எடுத்துக்கொள்ளப்படவில்லை என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். பட்டினவாசிகளுக்குத்தான் எல்லா வசதிகளும் செய்யப்படுகின்றன. கிராமாந்திரங்கள் புறக்கணிக்கப்படுகின்றன. பட்டினத்தில் உள்ளவர்களுக்கு வசதி செய்யவேண்டியது அவசியம் தான். அதே நேரத்தில் கிராமாந்திரங்கள் அதிகமான அளவுக்குப் புறக்கணிக்கப்படக்கூடாது என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். நீங்கள் இதற்கெல்லாம் பணக் கஷ்டம் என்ற ஒரு வார்த்தையைச் சொல்ல ஆரம்பிப்பீர்கள். பணக் கஷ்டத்தைக் கூடுமானவரையில் சமாளிக்க முதலமைச்சர் அவர்கள் கொஞ்சம் தீவிரமாகக் கவனம் செலுத்தினால் சமாளிக்கலாம் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம்.

முருகேச முதலியார் அவர்களுடைய ரிப்போர்ட், பஞ்சாயத்து முறைகள் எப்படி இருக்கவேண்டுமென்று வழிசொல்லக்கூடிய அளவில் இருக்கிறது. அது சட்டசபை மெம்பர்களுக்குத் தரப்படவும் இல்லை, அதை அமல் நடத்துவதற்கும் யோசனை இல்லை. அதில் பார்த்தால், வேண்டாத உத்தியோகங்கள் இருக்கின்றன, அவற்றையெல்லாம் கணிசமாகக் குறைக்கலாம் என்றும், பஞ்சாயத்து யூனியன் நல்ல முறையில் இயங்குவதற்கு உருப்படியான யோசனைகளையும் அதிலே சொல்லியிருக்கிறார்கள். இப்பொழுது இருக்கிற முறை, கிராமாந்திர மக்கள் எதிர்பார்த்த அளவுக்குச் சேவை செய்வதாக இல்லை. முருகேச முதலியார் ரிப்போர்ட், கிராமாந்திரங்களுக்கு, முக்கியமாக விவசாயிகளுக்கு, நன்மை செய்யக்கூடிய சில நல்ல அம்சங்களைக் கொண்டிருக்கிறது. பணக் கிடைக்கலாம் என்று சொல்லுகிறபோது ஸ்லிப்பிங் ஆபீசர்ஸ் கூம்மா உட்கார்ந்துகொண்டு சம்பளம் வாங்கும் அதிகாரிகளை எடுத்து விடலாம். அதைச் செய்வதற்குத் தைரியம் வேண்டும். சில பேர்களை எடுத்து விட்டால் என்ன விளைவுகள் வரும், காங்கிரசாலே சோஷியல் வெல்பேர் ஓர்க்கர்கள் அவர்களுக்கு வேண்டியவர்கள் சேர்க்கப்பட்டிருந்தால் அந்த வேலைகளை எடுத்துவிடுகிறபோது காங்கிரஸ் நண்பர்கள் வருத்தப்பட்டுக் கொள்வார்களே என்றெல்லாம் நினைத்துக்கொண்டு இந்த ரிப்போர்ட்டை ஒரு வருஷம் கழித்துப் பார்த்துக்கொள்ளலாம் என்ற முறையில் முதலமைச்சர் அவர்கள் நினைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

1968 மார்ச் 28] [திரு. டி. எஸ். ஆதிமுலம்]

அந்த ரிப்போர்ட் ஒரு நல்ல ரிப்போர்ட். அதை எல்லோருக்கும் கொடுத்து அதை அமல் நடத்தி சிக்கன நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டால் அதன்மூலம் சர்க்காருக்கு அதிகத் தொகை மிச்சப்படும். சிவில் சப்ளைஸ் டிபார்ட்மென்ட் நாள்பட விநிந்துகொண்டே போகிறது. எங்கே பார்த்தாலும், நான் இதைச் சொல்கிறபோது மிகவும் வேதனையோடு சொல்கிறேன்.

நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் 2, 3, நாட்களாக ரொம்பவும் வேதனையோடு இருக்கிறார்கள். இந்த தர்மர் ஆட்சியில்—தர்ம கர்த்தா என்று நான் முகஸ்துதிக்காகச் சொல்லவில்லை—தர்மகர்த்தாவாக இருக்கக்கூடிய அவர்கள் அமெரிக்கா போகக்கூடிய இந்த நேரத்திலே, மாணவர்கள் துன்பத்தைக் கண்டு வேதனைப்படுகிற நேரத்திலே, அதையும் நான் பார்த்துக்கொண்டு இருப்பதால் நானும் மிகவும் வேதனைக்கு ஆளாயிருக்கிறேன். இருந்தாலும் நிர்வாக விஷயங்களிலே நாங்கள் சொல்லவேண்டிய நிர்ப்பந்தங்கள் வருகின்றன.

சிவில் சப்ளைஸ் டிபார்ட்மென்ட் மூலம் அநேக கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. கிட்டத்தட்ட ஒரு கோடி ரூபாயை அந்த பூதம் விழுங்கிக் கொண்டிருக்கிறது. பறக்கின்றன ஜீப்புகள், பூக்ஸ்டர்மென்ட் தாசில்தார்கள் என்று அம்பாசமுத்திரத்திலே அரை டஜன் தாசில்தார்கள் 10 ஜீப்புகளைப் போட்டுக்கொண்டு விரட்டுகிறார்கள். மீண்டும் மீண்டும் இதை நான் சொல்லத்தான் வேண்டியிருக்கிறது. இந்தப் பிரச்சினையைப்பற்றி கடைசித் தடவையாகப் பேசிவிடுவது என்று தீர்மானித்திருக்கிறேன். இந்த சிவில் சப்ளைஸ் டிபார்ட்மென்டை எடுத்துவிட்டு சிக்கனம் செய்யுங்கள். முதலில் வந்த பொழுது சிக்கனம் செய்தீர்கள், ரெவின்யூ டிபார்ட்மெண்டிலே கைவைத்தீர்கள். அது நல்லமுறையே இயங்கக்கூடிய டிபார்ட்மென்ட்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நான் நிறுத்தச் சொல்லவில்லை. மீண்டும் மீண்டும் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறேன் என்று சொன்னீர்கள். காலையிலும் சொன்னேன், இப்பொழுதும் சொல்கிறேன் என்று சொன்னீர்கள். மீண்டும் மீண்டும் ஒன்றைப்பற்றிச் சொல்லக்கூடாது என்பது நம்முடைய 85-வது விதி. ஆகவே நாங்கள் அடுத்த கருத்தைச் சொல்லுங்கள்.

திரு. டி. எஸ். ஆதிமுலம் : சிவில் சப்ளைஸ் டிபார்ட்மென்ட்டில் சிக்கனம் செய்யலாம். நிக்கனத்திற்கு சில கொள்கைகளையும் நடைமுறைகளையும் மாற்றியமைக்கவேண்டும். அப்படி மாற்றினால் தான் மக்கள் தாராளமான முறையில் தகுந்த மாதிரியான அரிசியோ நெல்லோ வாங்கி உபயோகிக்க முடியும். ஆகவே நடைமுறைகளைத் தளர்த்தவேண்டும்.

நம்முடைய ராஜ்யத்திலே உள்ள ரைஸ்மில் சொந்தக்காரர்கள் ஒரு யோசனையைத் தெரிவித்திருப்பதாகப் பத்திரிகையிலே பார்த்தேன். அவர்களை இலகுவாக கொள்முதல் செய்யச் சொல்ல

[திரு. டி. எஸ். ஆதிமூலம்] [1968 மார்ச் 28]

லாம். திருநெல்வேலி, மதுரையில் நடக்கிற கொள்முதல்பற்றிய கஷ்டங்களை தி.மு.க. நண்பர்கள் இங்கே வந்து சரியாகச் சொல்லவில்லை என்று நினைக்கிறேன். ரைஸ்மில்காரர்களை 5 லட்சம் அல்லது 6 லட்சம் டன் கொள்முதல் செய்ய ஏற்பாடு செய்துவிட்டு மற்ற ஆர்டரைத் தளர்த்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். சிகக்னம் மிகவும் அவசியம். அதையும் செய்ய வேண்டும். ரேஷன் சரியாகப் போடுவதும் இல்லை. தற்பொழுது ஒரு ஜில்லாவில் 1,000 கிராமங்கள் இருக்கின்றன. 300, 400 கிராமங்களுக்குத்தான் ரேஷன் கிடைக்கிறது. மீதி 600 கிராமங்களில் என்ன செய்வார்கள்? 10 நாட்களுக்குமுன் ஒரு சம்பவம் ஏற்பட்டது. அதை நான் சொம்பவும் புண்பட்ட மனத்தோடு சொல்லிக்கொள்கிறேன். ஒரு பனையேறி, அவன் பனையேறித்தான் ஜீவனம் செய்யவேண்டுமென்ற நிலையில் உள்ள ஒருவர், எப்படியோ கடன் வாங்கி, சாப்பாட்டுக்கு வேண்டுமே என்று ஒரு கோட்டை நெல்—எங்கள் ஜில்லாவிலே ஒரு கோட்டை என்று சொல்வார்கள்—சர்க்கார் விலையை விட 10 ரூபாய் அதிகமாக கோட்டைக்குக் கொடுத்து 71 ரூபாய் விலை விலைக்கு வாங்கி வீட்டில் கொண்டுபோய் வைத்தான். அவனுக்கு ஒரே சந்தோஷம். கடன் 100 ரூபாய் எங்கேயோ போய் கேட்டு இருக்கிறான், கிடைத்துவிட்டது. அவன் ஆறு மாதங்களுக்குக் குழந்தை குட்டிகளோடு அதை வைத்துக்கொண்டு சாப்பிடலாம் என்று வைத்திருந்தான். இது ப்ரொக்யூர்மெண்ட் தாசில் தாருக்குத் தெரிந்தது, மூன்று கோட்டை நெல் இருக்கிறது என்று சொல்லி அங்கேசென்றார்கள். மூன்று கோட்டை நெல் இருந்தால் அவர்களுக்கு என்ன என்று கேட்கிறேன். சாப்பாட்டுக்குத் தானே வாங்கி வைத்திருக்கிறார்கள்? உடனே ஜீப்பைக் கொண்டு போய் வீட்டுக்குள் நுழைந்து, அந்த வீட்டுக்குள் நுழைந்த தாசில்தாரை செல்ப-டிபென்ஸக்காக என்ன செய்து இருந்தாலும் குற்றமாகுமா, அந்த தாசில்தாரை, அந்த ஆளை உதைத்திருக்க வேண்டும், நெல்லைப் பறிமுதல் செய்து கொண்டபோய் விட்டார்கள். ஏழை பனையேறி அழுதுகொண்டு என்னிடம் வந்து சொன்னான். நான் முதலமைச்சரிடம் சொல்லி உனக்காக உதவி செய்கிறேன் என்று சொன்னேன். சாப்பாட்டுக்கு ரேஷன் கொடுப்பதும் இல்லை, அதே நேரத்திலே நெல்லை விலைக்கு வாங்கி சாப்பாட்டுக்காக வைத்தால் அதையும் பறித்துக்கொண்டு போய் விட்டால் என்ன செய்வது? இன்றைக்கு அவர்களுடைய பெண்டிள்ளைகள் அவ்வளவு பேரும் பீடினி . . .

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்: கனம் உறுப்பினர் அவர்கள் பேசும்பொழுது, அந்த அதிகாரியை உதைத்து இருக்கவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அதைத் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. டி. எஸ். ஆதிமூலம்: இந்த விஷயத்தில் நான் வலியுறுத்துவதற்காக அவ்வளவு தூரம் சொன்னது. அப்படி இயற்கை உடையவன் அல்ல நான். என்னை யார் அடிக்க வந்தாலும் நான் அடி வாங்கிக்கொள்வேன். அந்த வார்த்தையைத் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்வதற்கு நான் பெருமை அடைகிறேன். நிலைமையி

1963 மார்ச் 28] [திரு. டி. எஸ். ஆதிமுலம்]

னுடைய வேகம் அப்படி இருக்கிறது என்பதை முதலமைச்சர் அவர்களுக்கு எடுத்துச் சொல்வதற்காகத்தான் அப்படிச் சொன்னேன். அந்த ஏழையை நீங்கள் காப்பாற்ற வேண்டும்.

இது விஷயமாக சாவதானமாக மனு கொடுக்கிறேன். அவன் நெல்லைப் பிடுங்கிக் கொண்டது மட்டுமல்லாமல் அவன் பேரில் க்ரிமினல் ப்ரொசீடியுங்கல் எடுக்கப் போகிறார்களாம். “என் சர்க்காரின் விலையை விட பத்து ரூபாய் கூடுதல் விலைக்கு வாங்கிய” என்று அவனுக்கு ரேஷன் கொடுக்கவில்லை. பின் அவன் என்ன மண்ணையா தின்னுவான்? நெல் தொகையை நான் சர்க்காரிடம் சொல்லி வாங்கித் தருகிறேன் என்று சொல்லியிருக்கிறேன். எங்கள் ஜில்லா கலெக்டரிடமிருந்து நியாயம் பெறமுடியாது என்று எனக்குத் தெரியும். சர்க்கார் சட்டதிட்டங்களுக்கு கட்டுப்பட்டு நடப்பதோடு மட்டுமல்ல, அவர் கொஞ்சம் கடுமையான ஆளாக இருக்கிறார். அவன் சாப்பாட்டுக்குக் கஷ்டப்படுகிறானே என்று நான் நெல் வாங்கித் தருகிறேன் என்று சொல்லியிருக்கிறேன். அப்படி அவனிடம் சமாதானம் சொல்லாவிட்டால் அவன் தற்கொலை கூட செய்து கொண்டிருப்பான். நடப்பு இப்படி இருக்கிறது. கவன ஈர்ப்புத் தீர்மானத்தில் சொல்லிவிட்டேன். அங்கு லெவி நோட்டீஸ் கொடுத்து நெல்லை எடுத்துக் கொண்டு, பின்னரும் இரண்டாவது லெவி நோட்டீஸ் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அம்பா சமுத்திரம் தாலுகாவில் (ஹாரெஸ்மென்ட்) துன்பங்கள் கடுமையாக இருக்கின்றன. ஒன்றைக் குறிப்பிட்டு விட்டு முடித்துக் கொள்கிறேன். காலையிலிருந்து ஒன்றுமே சாப்பிடவில்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : சாப்பிடவில்லையானால், சீக்கிரமாக முடிக்கலாமே.

திரு. டி. எஸ். ஆதிமுலம் : திருநெல்வேலி கலெக்டர் பற்றி ஏழுமூன்று நாட்களுக்கு முன்பு கூட முதல் அமைச்சர் அவர்களுக்கு ஒரு தந்தி கொடுத்திருந்தேன். Concocting Criminal Case என்று நான் கூட டெர்பெமேஷன் கேசில் பிரதிவாதியாக இருந்து தப்பியிருக்கிறேன். கலெக்டரைப் பற்றி இவ்வளவு கடுமையாகச் சொல்கிறேனே, நான் அரசியலுக்கு லாயக்கில்லை என்று நீங்கள் சந்தேகப்படலாம். நிலைமை அவ்வளவு மோசமாக இருக்கிறது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : Concocting Criminal Case உங்கள்பேரிலா?

திரு. டி. எஸ். ஆதிமுலம் : எங்கள் ஊரில் தொகுதியில் உள்ள பெரிய மனிதர்கள்பேரில் . . .

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : சொந்தக் காரியங்களைப் பற்றிச் சொல்லக் கூடாது.

திரு. டி. எஸ். ஆதிமுலம் : கல்லிடைக்குறிச்சி பஞ்சாயத்து போர்ட் ஈ.ஓ. (E.O.) வை அங்கு போடக்கூடாது என்பது தாவா, அந்த ஈ.ஓ. இரண்டு வருடங்களுக்கு முன்னால் கல்லிடைக்குறிச்சி

[திரு. டி. எஸ். ஆகிமூலம்] [1968 மார்ச் 28]

பஞ்சாயத்து போர்டில் இருந்தார். மூன்று மாதத்தில் தகராறு உடனே ஆர்.டி.ஓ. (R.D.O.) விசாரணை (என்கொயரி). அதன் பேரில் இதே கலெக்டர் அவரை வேறு ஒரு ஊருக்கு மாற்றி விட்டார். அவர் இரண்டு வருடங்களில் ஆறு சென்டர்களுக்கு மாற்றப் பட்டு ஏழாவதாக ஆறுமுகனேர்க்குப் போனார். அங்கும் தகராறு பின் அதுபற்றி திரு. எட்மண்ட் அவர்கள் அதை சர்க்கார் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்து, இங்கிருந்து ஒரு ஸ்பெஷல் ஆபீசர் போய் விசாரித்து, பின்னர் கலெக்டருக்கு ஒரு ஆர்டர் போடப்பட்டது. அவரை எங்கேயாவது மாற்றி விடுங்கள் என்று. கல்லிடைக் குறிச்சி பஞ்சாயத்து போர்ட் பிரசிடென்ட் எம்.ஏ. படித்தவர். எம். ஏ. படித்தவர் இதற்கு வந்திருக்கக்கூடாது. நான்காம் க்ளாஸ் அல்லது ஐந்தாம் க்ளாஸ் படித்துவிட்டு பிரசிடென்டாக வந்திருக்க வேண்டும். கலெக்டருக்கும் அந்த பிரசிடென்ட்டுக்கும் அபிப்பிராய வித்தியாசம். மூன்று ஆண்டுகளுக்கு முன்பு அவர், நம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் அங்கு வந்திருந்தபோது அவர்களுக்கு ஒரு வரவேற்புப் பத்திரம் வாசித்துக் கொடுத்தார். தி.மு.க. பொதுச் செயலாளர் என்ற முறையில் அவர்கள் கல்லிடைக்குறிச்சிக்கு வந்திருந்தபோது வரவேற்புப் பத்திரம் கொடுத்தார். அந்தக் காலத்தில் இந்த கலெக்டருக்கு காங்கிரஸ் பேரில் ஒரு அட்டாச்மென்ட் இருந்தது. அப்படி இருந்ததில் தப்பில்லை. அப்போது அப்படியிருந்தார், இப்போது இப்படி இருக்கிறார். அதில் அவருக்கு பிரஸிடென்ட்பேரில் ஒரு துவேஷம். ஃபயர் ரிலீப் பண்ட் (Fire Relief Fund)-க்காக முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கல்லிடைக் குறிச்சிக்கு வந்திருந்தபோது அந்த பஞ்சாயத்து போர்ட் பிரசிடென்ட்டுக்கு ஒரு ஆசை, எப்படியாவது தாமே சீப் மினிஸ்ட்டரிடம் செக்கை பிரசென்ட் பண்ணவேண்டுமென்று. கலெக்டர் அவருடைய பி.ஏ.-யை அனுப்பி, 'செக்கை வாங்கி வா' என்று சொன்னி அனுப்பினார். அதற்கு இவர் தாமே கொடுக்கப் போவதாகச் சொல்லிவிட்டார். அதற்காக, இந்த பிரசிடென்ட் 'இன்டிஃபரன்ட்' (Indifferent) ஆக நடந்துகொள்கிறார் என்று ஒரு துவேஷம். அந்த ஈ.ஓ.-வை பழையபடி கல்லிடைக்குறிச்சிக்கு போட்டார். அங்கு அந்த ஈ.ஓ.-வை போடவேண்டாமென்று தி.மு.க. அம்பாசமுத்திரம் தாலுகா செயலாளர் அவர்களும், இன்னும் சில முக்கியஸ்தர்களும் கலெக்டரைக் கோட்டுக்கொண்டார்கள். உடனே கலெக்டர் பார்க்கிறேன் என்று சொல்லிவிட்டார். நான் சர்க்காரிடம் தகவல் கொடுத்து டிஸம்பரில் அவரை கோயம்பத்தாருக்கு டிரான்ஸ் (Transfer) செய்தார்கள். பல டி.ஓ.-எழுதியாகிவிட்டது. பின்னர், அங்குள்ள, தி.மு.க.-வைச் சேர்ந்த மெம்பர்களுக்கு, தாலுகா செயலாளர் உள்பட பஞ்சாயத்து பிரசிடென்டாக வரவேண்டுமென்று நாக்கில் ஐலம் ஊறிற்று. சமீபத்தில்தான் சுதந்திரா தி.மு.க. கூட்டணி என்றிருந்தது. ஆனால் இப்போது அவர்கள் மண்டல காங்கிரஸ் கமிட்டி தலைவரிடம் சென்று எனக்கு நான்கு மெம்பர்களைக் கொடுங்கள் என்று கேட்டு, பிறுமணர் பிறுமணர் உல்லாதார் என்ற பிரச்சினை யைக் கிளப்பி எப்படியாவது அந்த பிரசிடென்டை ஒழித்துக் கட்டிவிடுகிறேன் என்று சொல்லி தி.மு.க. தாலுகா செயலாளர், வேறு கழக மெம்பர்கள் சிலர், ஒரு அட்வகேட் இவர்கள்

1968 மார்ச் 28] [திரு. டி. எஸ். ஆதிமூலம்]

எல்லாம் சதி செய்கிறார்கள். பிரசிடெண்ட் என்னிடம் வந்து பழையபடி சொன்னார். ஈ.ஒ.-வை மாற்றவேண்டுமென்று நான் சொன்னேன். 'போமய்யா, பிரசிடெண்ட் பதவியை ராஜிநாமா செய்துவிட்டுப் போங்கள்' என்று. நீங்கள் வசதி படைத்தவர். விவசாயத்தில் நல்ல விவரங்களைத் தெரிந்தவர், நல்ல படித்தவர், வேண்டுமானால் விவசாய அமைச்சர் திரு. கோவிந்தசாமி அவர்களிடம் சொல்லி அமெரிக்காவிற்குப் போய் விவசாய ஆராய்ச்சி செய்வதற்கு உங்களுக்கு ஒரு பாஸ்போர்ட் வாங்கித் தருகிறேன் என்று சொன்னேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இந்த கல்லிடைக்குறிச்சி விவகாரத்தை யெல்லாம் பற்றி இங்கு சொல்லவேண்டாம்.

திரு. டி. எஸ். ஆதிமூலம்: இந்த விஷயம் உங்களுக்கும் தெரியுமே.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: எனக்குத் தெரிந்தால் கூட, தெரியும், தெரியாது என்று சொல்லமுடியாது. எனக்குப் பேச உரிமை கிடையாது.

Rule 66 of the Assembly Rules says: Every speech must be strictly relevant to the matter before the Assembly.

விவாதத்திற்கு வைக்கப்பட்டிருக்கிற காரியத்திற்கு ஒட்டியதாக இருக்கவேண்டும் என்று விதியிருக்கிறது.

திரு. டி. எஸ். ஆதிமூலம்: புருஷன் பெண்டாட்டி உறவைப் பற்றிக்கூட சொல்லலாம் என்றிருக்கிறது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அது பொது விவாதத்தில்.

திரு. டி. எஸ். ஆதிமூலம்: சீலேப் மினிஸ்டர் அவர்கள் இங்கிருக்கும்போது விவரங்களைச் சொல்லலாம் என்று சொல்கிறேன். எல்லாவற்றையும் சொல்லியாகிவிட்டது. இனியும் இரண்டு வார்த்தைகளோடு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. எ. பாலசுப்பிரமணியன்: புருஷன்-பெண்டாட்டி உறவைப் பற்றி இங்கு பேசலாம் என்று விதியிருக்கிறதா?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: கிடையாது. நீங்கள் பேசத் தொடங்கி 21 நிமிடங்களாகி விட்டன. நீங்கள் பேசிக்கொண்டேயிருப்பதால் எவ்வளவு நேரமாயிற்று என்று உங்களுக்குத் தெரியவில்லை.

திரு. டி. எஸ். ஆதிமூலம்: முதல் அமைச்சர் அவர்களிடம் அந்த பஞ்சாயத்து போர்ட் பிரசிடெண்ட் விஷயம் பேசவேண்டுமென்று இருந்தேன். எனக்கு அவர்களோடு தொடர்பு கொள்ள

[திரு. டி. எஸ். ஆதிமுலம்] [1968 மார்ச் 28]

நோமினல். முதல் அமைச்சர் அவர்களுக்கு இப்போதுள்ள வேதனைக்கிடையில் வேண்டாமென்று விட்டுவிட்டேன் ஒரு ஈ.ஒ. விஷயத்தில் டி.எம்.கே. (D.M.K.) முக்கியஸ்தர்கள், ஒரு அட்வகேட், தாலுகா செயலாளர் இவர்கள் அவைசியமாக தலையிட்டு, D.R.D. ஆர்டர் போட்டும், டி.ஒ.-க்கள் எழுதியும் கலெக்டர் அதைப் பற்றி சட்டை செய்யாமல் இருப்பதும், அந்த பிரசிடெண்ட் பேரில் ஒரு கிரிமினல் கேஸ் ஏற்பாடு செய்வதற்கும் உள்ள நிலைமை அங்கிருக்கிறது. அங்குள்ள பஞ்சாயத்து போர்ட் மெம்பர்கள் சிலர், சில முக்கியஸ்தர்கள், பழைய பஞ்சாயத்து போர்ட் பிரசிடெண்ட் இவர்கள் பேரில் ஒரு பெட்டிஷன் எழுதி கையெழுத்து போட்டு புகார் செய்திருக்கிறார்கள். பெப்ரவரி 28-ல் ஒரு தந்தி போனது. மார்ச் 6-ல் ஜில்லா கலெக்டர் ப்ரொக்யூர் மெண்ட் ப்ரோக்ரஸ் (Procurement Progress)-ஐப் பார்க்க அம்பா-சமுத்திரம் போனார். அப்போது அவரை சில டி.எம்.கே. முக்கியஸ்தர்கள் சந்தித்து, தீவிர நடவடிக்கைகள் எடுக்கவில்லை என்று புகார் சொல்லியிருக்கிறார்கள். எஃப்.ஐ.ஆர். போட ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். கலெக்டர் தலையிட்டு F.I.R. போடப்பட்டது. இப்படி ஒரு கலெக்டர் நடந்து கொண்டால் மக்கள் எப்படி வாழமுடியும்? நான் சொன்ன புகார் களை நேரிலே அழைத்து முழு விவரத்தையும் கேளுங்கள். நான் யாரைச் சொல்லுகிறேன் என்பது கனம் முதலமைச்சருக்குத் தெரிந்திருக்கும். என்னையும், அந்த ஆளையும் வைத்து, “என்னய்யா. இவர் இப்படி உளறுகிறாரே, வாஸ்தவம்தானா” என்று கேளுங்கள். இப்படி ஜில்லா கலெக்டர் 3 வருஷங்களாக எங்கள் ஜில்லாவில் இருந்தாகிவிட்டது. ரெவின்யூ போர்டிலிருந்து இன்ஸ்பெக்ஷனுக்குப் போனயிடத்திலே சில புகார்கள். அதுபற்றி ‘ரிப்போர்ட்’ கேட்டால் வழக்கமாக இதையே 3 வருஷமாக செய்து கொண்டு வருகிறார்கள் என்று எழுதுகிறார். ஊழல்கள் நடந்தும் கலெக்டர் மூன்று வருஷமாக கண்டிஷன் செய்யவில்லை. இதற்கு முன் இரண்டு வருஷமாக நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை. சில சிப்பந்திகள் கூட சஸ்பெண்ட் செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள், ரெவின்யூ போர்டு உத்தியோகஸ்தர்கள் என்று கேள்விப்படுகிறேன். சர்க்கார் அதிகாரிகள் யாரையும் குறை சொல்வது யோக்கியதை அல்ல, மரியாதையாகாது என்பதை நான் உணர்வேன். கல்நிடைக் குறிச்சி E.O. விஷயத்தில் பிராமணர்-பிராமணர் அல்லாதவர் என் றெல்லாம் உங்கள் D.M.K. ஆட்கள் பேசிக்கொண்டார்கள். ஆகவே பிரசிடெண்ட் பதவியை ராஜினாமா செய்தாகிவிட்டது. அதனால் இப்பொழுது பஞ்சாயத்து போர்டு விஷயத்தைத் தள்ளுவது. ஜில்லா கலெக்டரை மாற்றி நல்ல ஜில்லா கலெக்டரைத் தரும்படி கேட்டுக்கொண்டு வணக்கத்துடன் முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அடுத்து திரு. வி. கே. நோதண்டராமன் அவர்கள் எல்லா விஷயங்களையும் அடுக்காகக் கூறி ஐந்து நிமிடங்களுக்குள் முடித்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

1968 மார்ச் 28]

திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் : சார், இப்பொழுது எல்லோருக்கும் பசி நேரம். நான் ரொம்ப இரத்தினச் சுருக்கமாகச் சில முக்கியமான விஷயங்களைப்பற்றி மட்டும் கூறி முடித்துக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இப்பொழுது நம் முன்னால் இருக்கக்கூடியது நிதி ஒதுக்கு மசோதா. அப்படியென்றால், ஒரு மாத காலத்திலே ஒவ்வொரு மானியக் கோரிக்கையின் பெயராலும் பல கோடிக் கணக்கான ரூபாயை ஒதுக்கியிருக்கிறோம், ஒட்டு மொத்தமாகச் சேர்த்து இன்று அமைச்சர் அவர்களிடம் ஒப்படைத்துவிட்டு, இந்தப் பணத்தை நல்ல முறையில், நேர்மையாக, ஒழுங்காக, வேண்டியவர், வேண்டாதவர் என்று பார்ச்சாமல் இந்த நாட்டை நல்ல முறையிலே செப்பனிடக்கூடிய தன்மையிலே இந்த நாடு முன்னேற்றக்கூடிய அளவிற்கு காரியத்திலே ஈடுபடவேண்டுமென்ற அளவுக்கு அந்தப் பணத்தை ஒப்படைக்கும் தினம், கடைசி தினம். ஆகவே, இந்த நிதி ஒதுக்க மசோதாவை நிறைவேற்றக் கூடிய காலத்திலே, ஒரு வருஷத்திற்கு மேலாகிறது புதிய அமைச்சரவை பதவியேற்றுக்கொண்டு. இந்தக் காலத்திற்குப் பிறகு, நாமெல்லாம் கவலையோடு கவனிக்கக்கூடிய மிக முக்கியமான பிரச்சினை, மாணவர்களுக்கும், தொழிலாளிகளுக்கும் ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய குழப்பமான, நெருக்கடியான பிரச்சினை. இந்த நேரத்தில்தான் இந்த அமைச்சரவையும் இந்தப் பிரச்சினையிலே நேர்மையான முறையிலே நல்ல கண்ணோட்டத்தோடு தீர்வு காண வேண்டும், அமைதியை நிலைநாட்ட வேண்டும் என்று எண்ணி நீதி விசாரணையும் ஏற்படுத்தியிருக்கின்றார்கள். அதை நான் பாராட்டுகிறேன். அதைப் பாராட்டக்கூடிய அதே நேரத்தில், இதற்கு பல மாதங்கள் வரலாம். ஒரு மாதம் நீங்கள் தொழிலாளர்களுக்கு மாத்திரம்தான் சாதகமான முறையில் அணுகுகிறீர்கள், இன்னொரு மாதம் மாணவர்களுக்கு மட்டுமே சாதகமான முறையில் அணுகுகிறீர்கள், பார்வையிடுகிறீர்கள் என்று சொல்லக்கூடும். நான் பார்ப்பதெல்லாம், இரண்டு கண்கள் எப்படியிருக்கின்றனவோ அதைப்போல் மாணவர்களாயினும் சரி, தொழிலாளர்களாயினும் சரி. தொழிலாளர்கள் வயிற்றிலே பிறந்தவர்கள்தான் இந்த மாணவர்கள். விவசாயிகள் வயிற்றிலே பிறந்தவர்கள்தான் இந்த மாணவர்கள். அவர்கள் வேறு, இவர்கள் வேறு என்று பார்க்கக்கூடிய அளவிற்கு நிலைமை கிடையவே கிடையாது. இன்று நம் வயிற்றிலே பிறந்தவர்கள், நம் குடும்பத்திலே சேர்ந்த நம் பிள்ளைகளே, நம் சகோதரர்களே ஐந்தாறு பேர்கள் இருக்கின்றார்கள் என்றால் அவர்கள் மத்தியிலே பல குறைபாடுகள் ஏற்படுவது உண்டு. அப்படி குறைபாடுகள் ஏற்படக்கூடிய நேரத்திலே அதைத் திருத்துவதற்காக வேண்டி எப்படி எந்த அளவுக்கு முயற்சிகள் எடுத்துக்கொள்கிறோமோ அதேபோன்று தான் இந்தக் குடும்பத்திற்குச் சம்பந்தப்பட்டவர்கள் என்கிற அடிப்படையிலேதான் நேர்மையாக நீதியைச் செலுத்தக்கூடிய தன்மையிலே, இந்த அமைதியை மீண்டும் கலைக்கும் வண்ணம் இதுபோன்ற ஒரு குழப்பம் ஏற்படாத தன்மையிலும், அமைதியை நிலைநாட்டும் அளவிலேயும் கவனம் செலுத்தக்கூடிய அளவிலே கவனம் செலுத்தியிருக்கிறார்கள் என்பதையறிந்து பாராட்டாமல் இருக்கவே முடியாது.

[திரு. வி. கே. கோதண்டராமன்] [1968 மார்ச் 28]

ஆகவே, மேலும் அந்தக் குழப்பம் ஏற்படாத அளவுக்கு அமைதியை நிலைநாட்டுவதற்கு வேண்டிய முயற்சி செய்து கொண்டிருக்கக்கூடிய அதே நேரத்திலே அமைதியை நிலைநாட்ட முடியாத தன்மையிலே அதற்கும் பல கேடுகள் வரலாம். இருந்தாலும் அவ்வளவையும் கண்டு தயக்கம் கொள்ளாமல் தெரியமாக இருந்து இதில் கவனம் செலுத்தி கண்டிப்பாக ஒற்றுமையை நிலைநாட்டக்கூடிய அளவிற்குச் சர்க்கார் கவனம் செலுத்த வேண்டும். அது மாணவர்களாகயிருந்தாலும் சரி, தொழிலாளிகளாகயிருந்தாலும் சரி அல்லது வேறு எந்த அதிகாரிகளாகயிருந்தாலும் சரி, டிரான்ஸ்போர்ட் அதிகாரியானாலும் சரி, போலீஸ் அதிகாரியாகயிருந்தாலும் சரி, போலீஸ்காரராக இருந்தாலும் சரி யாராக இருந்தாலும் சரி, அந்த அளவிற்கு யார் காரணஸ்தர்களாகயிருந்திருக்கிறார்கள், அது ஏற்படாமல் தடுப்பதற்கு முயற்சிகள் எடுத்திருக்கிறார்களா, இல்லையா என்பதிலெல்லாம்கூட கவனம் செலுத்தப்பட வேண்டும். அதிகாரிகளை மட்டுமல்ல, மாணவர்களை மட்டுமல்ல, தொழிலாளர்களை மட்டுமல்ல, அரசியல் கட்சி சார்பிலே இருக்கக்கூடியவர்கள்கூட அமைதியை நிலைநாட்ட எந்த அளவுக்கு கவனம் செலுத்தியிருக்கிறார்கள் அல்லது அமைதிக்குப் பங்கம் ஏற்படுத்தக்கூடிய முறையில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்களா என்பதைக் கண்டறியவும் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்பது என் வேண்டுகோள். ஆகவே, அதில் தீவிர கவனம் செலுத்தி நீதி விசாரணையிலே நல்ல முறையிலே கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று தாழ்மையோடு இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

மேலும், இந்த தினத்தில் இப்படிப் பணத்தை ஒதுக்கி உங்கள் கையிலே ஒப்படைக்கும்பொழுது இதை நல்லமுறையில் செலவழிக்கப் பயன்படுத்த வேண்டுமே தவிர, ஊதாரித் தனத்திற்காக எடுக்கக்கூடாது என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன். ஊழல் தன்மை ஏற்பட்டுக்கொண்டிருக்கக்கூடாது. ஆனால் அமைச்சர்கள் எல்லாவற்றையும் பார்த்துக் கொண்டிருக்க முடியாது. அமைச்சர்கள் பார்த்துக்கொண்டிருக்க முடியாது என்றாலும் இதுபோன்று ஊழல்கள் ஏற்படக்கூடிய நேரத்திலே அதைச் சர்க்காரின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவரும் நேரத்தில் அதில் நல்லமுறையிலே விசாரணை செய்து தீவிர நடவடிக்கைகள் எடுக்கக்கூடிய நிலைமையில்லாத காரணத்தினால்தான் ஊழல்கள் மேலும் மேலும் வளர்ந்துகொண்டே போகக்கூடிய நிலையிருக்கிறது. உதாரணமாக 1957-வது வருஷத்திலிருந்து 1962-வது வருஷம் வரை இதே சட்டப்பேரவையில் நான் அங்கத்தினராகயிருந்த காலத்திலே, அந்த நாளிலேயிருந்து அதற்குபிறகு ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய ஊழல்கள் ஒன்றல்ல, இரண்டல்ல. குறிப்பாக மின் இலாக்காவிலே கொடுத்திருக்கும் படகுகள், ஒருவருக்கு 4, 5 படகுகள், கொடுக்கப்பட்டு பணமே இதுவரையிலே வசூல் செய்ய முடியா நிலைமை. சுமார் 20 இலட்சம் வசூல் செய்யவே கிடையாது. 58-வது ஆண்டிலே ஒரு படகு பறிமுதல் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அந்தப் படகு எங்கேயிருக்கிறது என்று தெரியாத அளவுக்கு இருக்கிறது. இது போன்ற ஊழல் ஒன்றல்ல; இரண்டல்ல; இதை

1968 மார்ச் 28] [திரு. வி. கே. கோதண்டராமன்]

இப்படி வருஷக்கணக்கிலே 10 வருஷம், 15 வருஷம் என்று நீடிக்க விட்டு அதற்குப் பிறகு ஆடிட்டிற்கு வந்தபிறகு, 'அவர்கள் இறந்து விட்டார்கள், ஆகவே, தள்ளுபடி செய்யப்படுகிறது' என்கிற அளவுக்குப் போகுமானால் ஒரு பக்கத்திலே போதுமான அளவுக்கு நிதி வசதி போதாது என்று சொல்வதும், மறுபக்கத்தில் இப்படி இலட்சக்கணக்கான, கோடிக்கணக்கான ரூபாய்கள் ஊழல் காரணமாக செலவாகக்கூடிய அளவுக்கு இருக்குமானால், இதனுடைய விளைவு என்ன ஆகும் என்பதைப் பற்றி நமது மதிப்பிற்குரிய மீன் இலாகா அமைச்சர் அவர்கள் சித்திக்க வேண்டுமென்றும் அதில் தீவிர கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்றும் நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதே போன்று ஐஸ் பாக்டரிகள் 6 இடத்திலே இருக்கின்றன. அந்த ஐஸ் பாக்டரிகளில் எந்த அளவுக்கு, எவ்வளவு கபாசிட்டி உற்பத்தி செய்யப்பட வேண்டும்? அதே போன்று மீன் குளிர்பதன சாதனங்கள் 6 இடத்தில் இருக்கின்றன. அது எந்த அளவுக்கு இன்றைக்கு உற்பத்திச் செய்யப்படவேண்டும்? அதனுடைய கபாசிட்டி என்ன? 100 சதவிகிதம் உற்பத்தி செய்கின்ற அளவுக்கு இருக்கிற இடத்தில் 5 சதவிகிதத்தான் உற்பத்தி செய்யக்கூடிய அளவுக்கு இருக்கிறது. 5 சதவிகிதம் அளவுதான் அந்த மீன் குளிர்பதன சாதனத்திலே வைக்கக் கூடிய அளவுக்கு இருந்து வருகிறது. இந்த அளவுக்கு இருக்குமானால் அதில் என்ன கண்காணிப்பு இருக்கிறது? அதைத் தொடர்ந்து வைத்துக் கொண்டே பணத்தை வீண் விரயம் செய்ய வேண்டிய அளவுக்கு இருக்கவேண்டுமா என்பதுதான் என்னுடைய கேள்வி. மார்க்கட் ரேட்டில் ஐஸ் ஒரு கிலோ 8 பைசா. இங்கே எவ்வளவு கொடுக்கப் படுகிறது? ரூ. 1-க்கு மேல் அடக்கம். மேட்டுரிலே வருஷத்திற்கு 1¾ இலட்சம் ரூபாய்கள் செலவு செய்யப்படுகிறது. வருவதோ 1 இலட்சம் ரூபாய். இன்னும் இதே நிலை இருக்கிறது. இப்படி ஒவ்வொரு டிபார்ட்மெண்டிலும் பார்ப்போமானால் இன்றைக்கு ஊழல்கள் மலிந்து கிடக்கின்றன என்பதை இந்த நேரத்திலே அமைச்சரவையினுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

அதுபோன்று வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப் போக்க வேண்டும். இன்றைக்கு எல்லாத் துறையிலும் 55 வயதிற்கு மேலே எக்ஸ்டெண்ட் பண்ணை அளவுக்கு இருந்தால்தான் படித்தவர்களுக்கு வேலை கொடுக்க முடியும் என்பதைக் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

இப்பொழுது விவசாய அபிவிருத்தியைச் செய்து உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டுமென்பதற்காக அத்தியாவசியமான பல நீர்த்தேக்கங்களை கட்டுகின்ற முயற்சியில் 10 திட்டங்கள் எடுத்துக்கொண்டதற்காக வேண்டி இந்த நீர்ப்பாசன இலாகா அமைச்சர் திரு. கருணாநிதி அவர்களைப் பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது. ஆனால் பணம் இல்லை, இல்லை என்பதுதான் அவர்களுடைய கவலை. அந்தப் பணத்திற்கு வழி கண்டுபிடித்தாக வேண்டும். எந்த எந்த விஷயத்திலே சீராக இருக்கவேண்டுமென்பதைப் பார்க்கவேண்டும். ஏனென்றால் ஜீவநாடி போன்றது விவசாயம்தான். அந்த விவசாயிகளுக்கு வேண்டியது

[திரு. வி. கே. கோதண்டராமன்] [1968 மார்ச் 28]

நிர்ப்பாசனம்தான். ஆகவே, அதில் உடனடியாக கவனம் செலுத்த வேண்டும். இதிலே அதிகமாக செலவு செய்யக்கூடிய அளவுக்கு நாம் நிலைமையை ஏற்படுத்த வேண்டும். எங்கெல்லாம் விவசாயம் இருக்கின்றதோ அங்கெல்லாம், அதிலும் குறிப்பாக இந்த ஜெனரல் நீர்த் தேக்கங்களுக்கு ரூ. 3,000-க்கு மேல் செலவு செய்யக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். ரூ. 1,000 அளவிலே பல இடங்களிலே நீர்த் தேக்கங்கள் கட்டக் கூடிய அளவுக்கு இன்றைக்கு நிலைமைகள் இருக்கின்றன. அதையெல்லாம் கட்ட வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தது, கைத்தறி நெசவாளர்களுடைய பிரச்சனை மிகவும் முக்கியமான பிரச்சனை, நீண்ட நெடுநாளைய பிரச்சனை. மத்திய சர்க்கார் உதவி கிடைக்கிறது, கிடைக்கவில்லையென்பது ஒரு பக்கத்திலே இருந்தாலும்—கைத்தறித் துணிகளை வெளிநாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்வதற்கு மத்திய சர்க்கார் உதவி செய்யுமா, செய்யாதா என்பது ஒரு பக்கத்திலே இருந்தாலும், உற்பத்தி செய்யக்கூடிய அந்த நூலை—அந்த நூல் ஆலைகளினுடைய ரேட்டுக்கு குறைந்த விலைக்குக் கொடுத்தாலே போதும். ஓரளவு அந்த நெசவுத் தொழிலாளர்களுடைய தரம் உயர முடியும் என்பதை இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அதேபோன்றுதான் பீடி தொழில்கள்...

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இன்றைக்கு நாம் நிதி ஒதுக்கீடு செய்கிறோம். ஏற்கெனவே, கோரி கேட்கப்பட்டு—வழங்கப் பட்டதை ஒதுக்கீடு செய்கிறோம். அந்த ஒதுக்கீட்டின் போது பொதுவாக—அதிக நேரம் பேசுவதில்லை. ஏற்கெனவே, விஷயங்களைப்பற்றிப் பேசி முடிந்தாகிவிட்டது. ஏற்கெனவே, எவ்வளவு நிதி கொடுக்க வேண்டுமென்று தீர்மானம் செய்திருக்கிறோம். அதை இன்று ஒதுக்கீடு செய்ய வேண்டும். பொதுவாக, ஒரு மணி நேரத்திற்கு மேல் இந்த ஒதுக்கீடு மசோதாவின் மீது விவாதம் இருப்பதில்லை.

திரு. வி. கே. கோதண்டராமன்: அடுத்தபடியாக அங்கத்தினர்களுக்கு இருக்கக்கூடிய வசதி. ஹாஸ்டல்—அது நிரம்ப மோசமாக இருக்கிறது. சுருக்கமாகச் சொல்லவேண்டுமென்றால் சத்திரம் மாகிரி இருக்கிறது. அங்கே இருக்கிற புல், பூண்டு செடியாக இருந்தாலும் சரி, அல்லது எந்த வசதியை எடுத்துக் கொண்டாலும் சரி ஏற்கெனவே இருந்த ஆட்கள் எண்ணிக்கை பாதியாக வெட்டப்பட்டிருக்கிறது. இதுபோன்ற வசதிகள் மிக மிகக் குறைவாக இருக்கின்ற காரணத்தால்—அதற்கு ஆயிரம் காரணங்கள் இருந்தாலும் அங்கங்கே நேராகப் பார்க்கிற நமக்கு விஷயங்கள் தெரியும். அங்கே கொசு அதிகமாக இருக்கிறது. அதைப்போக்க வேண்டும். நல்ல வசதியைக் கொடுக்க வேண்டும். அரசியல் கட்சிகளுக்கு அங்கே ஒரு ஆபீஸ் ரூம் கேட்டார்கள். கொடுக்கிறோம் கொடுக்கிறோம் என்று சொல்லி ஒரு வாகனம் அயிற்று. அது இன்னும் கொடுக்கப்படவில்லை.

1968 மார்ச் 28] [திரு. வி. கே. கோதண்டராமன்]

உடனடியாக அது கொடுக்கப்பட வேண்டும். அங்கே எங்கள் கட்சியிலே 2 வீடு வேண்டுமென்று கேட்டார்கள். எங்கள் கட்சியிலே 7, 8 பேர் கேட்டும் இன்னும் ஒரு வீடு கூடக் கொடுக்கவில்லை. அதேபோன்று 'லாபியிலே' அரசியல் கட்சி சம்பந்தப்பட்ட பத்திரிகைகள் அத்தனையும், அது எந்தக் கட்சி பத்திரிகையாக இருந்தாலும் அதை அங்கே போட்டு நாங்கள் படிப்பதற்கு வசதி செய்துதர வேண்டும். அங்கே எங்கள் கட்சிப் பத்திரிகையைப் போடவேண்டும். அதற்குச் செலவாகும் என்றால், வருஷத்திற்கு ரூ. 10, ரூ. 15 ஆகும். இப்பொழுது எங்கள் கட்சியினுடைய பத்திரிகையை வாங்குவதற்குப் பணம் இல்லை யென்று சொன்னால், அதனால் மறுக்கக்கூடிய நிலை இருக்குமானால், எங்கள் கருத்தைப் படிக்கக் கூடாது, பார்க்கக் கூடாது, தெரிந்து கொள்ளக் கூடாது என்கிற அளவுக்கு இருக்குமோ என்கிற அளவுக்கு சந்தேகப்படக்கூடிய அளவுக்கு இருக்கிறது. ஆகவே, தயவுசெய்து அவைகளையும் கணக்கெடுத்து நல்ல முறையிலே நிர்வாகத்தை நடைபெறச் செய்யவேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக்கொண்டு முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

* ஹாஜி. ம. மு. பீர் முஹம்மது: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த நிதி ஒதுக்கீடு மசோதாவை ஆதரித்துப் பேசுவதற்கு முஸ்லீம் லீக் கட்சியின் சார்பில் எனக்கு அனுமதியளித்தமைக் காக நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். நம்முடைய மாவட்ட வளர்ச்சி மன்றத்தின் சார்பில் கூட்டங்கள் நடைபெறுகின்றன. அப்படி நடைபெறுகின்ற நேரத்தில் திருநெல்வேலி மாவட்டம் இரண்டு பகுதியாகப் பிரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த இரண்டு கூட்டங்களில் சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் பங்குகொள்ளக்கூடிய ஒரு நிலை இல்லை. என்னுடைய தொகுதியில் இருக்கிற மூன்று ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் இரண்டு ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் ஒரு பகுதியிலும், ஒரு ஊராட்சி ஒன்றியம் வேறு பகுதியிலும் இருக்கிறது. நான் மாவட்ட வளர்ச்சி மன்றக் கூட்டத்தில் கலந்துகொள்ளுகின்றபொழுது, ஒரு ஊராட்சி ஒன்றியத்தைப் பற்றிய நடவடிக்கைகளில் பங்குகொள்ள முடியாத நிலையில் என்னுடைய சேவை முடக்கி வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இரண்டு பகுதிகளிலும் பங்கு பெறக்கூடிய அளவுக்கு நம்முடைய சட்டத்தில் திருத்தம் கொடுப்பதன் மூலம் எனது சேவையை, என்னைத் தேர்ந்தெடுத்த வாக்காளர்கள் அனைவருக்கும் கிடைக்கச் செய்ய கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

குளங்களைப் பொறுத்தவரையில் 3, 4 குளங்கள் சேர்ந்து நிறைந்த பின்னர் 5-வது குளத்திற்கு தண்ணீர் வரக்கூடிய அளவுக்கு சில குளங்களின் நிலைகள் இருக்கின்றன. 6 பர்லாங், 7 பர்லாங் தூரம் பிரதான கால்வாயிலிருந்து தனிக் கால்வாயை வெட்டிக் கொண்டு வந்து விட்டால், சில குளங்களுக்கு நேரடியாகத் தண்ணீர் வரக்கூடிய நிலை இருக்கிறது. 4, 5 குளங்கள் ஒன்றன்பின் ஒன்று நிரம்பியதற்குப் பிறகு விவசாயம் செய்வது என்பது குளத்துத் தண்ணீரை அடிப்படையாக வைத்து

[ஹாஜி ம. மு. பீர் முஹம்மது] 1968 மார்ச் 28]

விவசாயம் செய்கின்றவர்களுக்கு பெரிய நெருக்கடியாக இருக்கிறது. இது போன்ற நெருக்கடி என்னுடைய தொகுதியில் போன்றோருக்கு குளத்தை அடிப்படையாக வைத்து எழுந்திருக்கிறது. அது ஒரு பெரிய குளம். அந்தக் குளம் நிறைந்துதான் கொங்குளத்தான் பாறை குளம் போன்ற குளங்களுக்குத் தண்ணீர் வரவேண்டிய நிலை இருக்கிறது. அதனால் பெரிய குளங்கள் நிறைந்து அதனுடைய மருகால் வழியாக குளங்களுக்குத் தண்ணீர் வரவேண்டுமென்ற நிலையை மாற்றித் தனிக் கால்வாய் ஏற்பாடு செய்தால், ஒவ்வொரு குளத்திலும் தண்ணீர் நிறைந்து விவசாயம் சிறப்பாகச் செய்வதற்கு வாய்ப்பிருக்கும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

கேள்வி-பதில் நேரத்தில் நம்முடைய மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள், நாகூர் ஆண்டகைக் கலைக் கல்லூரியைப் பற்றிக் கூறினார்கள். அந்த நாகூர் ஆண்டகைக் கலைக் கல்லூரியைத் துவக்குவதற்கான முயற்சிகள் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன. நாகூர் தர்காவினுடைய சார்பில் ஒரு தொகை தருவார்கள். முஸ்லிம் பிரமுகர்கள் இடம் நன்கொடை வசூலிக்கின்ற ஒரு சூழ்நிலை ஏற்பட்டு வேலை நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. வருகின்ற கல்வி ஆண்டில் துவக்க இருக்கின்ற 6 புதிய கல்லூரிகளில் ஒன்றாக இந்த நாகூர் ஆண்டகைக் கலைக் கல்லூரியைத் துவக்க வேண்டும். நாகப்பட்டினம், மன்னார்குடி, திருத்துறைப்பூண்டி ஆகிய பகுதிகளில் கல்லூரிகள் எதுவும் இல்லை. அதனால், அந்தப் பகுதியிலேயே நாகூர் ஆண்டகைக் கலைக் கல்லூரி ஆரம்பிப்பதற்கு அனுமதி கொடுக்கும்படி நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதோடு போலீஸ் இலாகாவிலும், பிற இலாக்காக்களிலும் முஸ்லிம் உத்தியோகஸ்தர்களைப் பொறுத்து தொடர்ந்து ஒரு சூழ்நிலை இருந்து கொண்டிருக்கிறது. சென்ற அரசைக் குறை சொல்ல வேண்டும் என்ற அடிப்படையில் நான் சொல்லவில்லை. நாங்கள் முஸ்லிமாக இருக்கிறோம் என்ற அடிப்படையில் எங்களது சமூகத்தைச் சேர்ந்த பல உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு லீனியாரிட்யும் திறமையும் இருந்தும் கூட, அவர்களுக்கு உத்தியோக உயர்வு கொடுக்காமல் தொடர்ந்து நிறுத்தப்பட்டிருக்கிறது. முதல் அமைச்சரான தாங்கள் இந்தத் துறைக்கு வந்ததற்கு அப்புறமும், இதுபோன்ற நிலையில்தான் இன்னும் வைத்திருக்கிறார்கள். ஆகவே, புதிய அரசு எங்களது சமூகத்தின்மீது வைத்துள்ள அன்பை அடிப்படையாக வைத்து மட்டும் நான் கேட்கவில்லை, நீதியையும் நேரமையையும் அடிப்படையாக வைத்துக் கேட்கிறேன். எந்த எந்த இலாக்காக்களில் லீனியாரிட்யு இருந்தும், திறமை இருந்தும் எங்களது சமூகத்தினர் புறக்கணிக்கப்பட்டு, அவர்களுக்கு உத்தியோக உயர்வு தராமல் தடுத்து நிறுத்தப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதற்கு ஒரு கமிஷன் நியமித்து விசாரணை செய்து நீதி தரவேண்டும் என்று பணிவோடு இந்த அரசைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஏனென்றால், விடுதலை அடைந்த காலத்திலிருந்து எங்களுடைய சமூகத்திற்குத் தொடர்ந்து செய்து வருகிற ஒரு அநீதியை நாங்கள் பல்வேறு நிலைகளில் எடுத்துக் கூறினோம். அது கேட்கப்

1968 மார்ச் 28]

[ஹாஜி ம. மு. பீர் முஹம்மது]

படவில்லை. அதே நேரத்தில் புறக்கணிக்கப்பட்டு, மீண்டும் மீண்டும் அந்த நிலை உத்தியோகத் துறையைப் பொறுத்தவரையில் இந்த நாட்டிலே நிலைநாட்டப்பட்டு வந்து இருக்கிற காரணத்தினால், விசேஷமாக நம்முடைய அரசு இந்தத் துறையிலே கவனம் செலுத்தி ஒரு கமிஷனை நியமித்துப் பரிசீலனை செய்து, எங்களது சமூக உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு நீதி தரவேண்டுமென்று மீண்டும் கூறி, என்னுடைய உரையை நிறைவுபடுத்திக்கொள்கிறேன். நன்றி.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அடுத்து, திரு. நல்லசிவன் அவர்கள் சொல்லவேண்டிய கருத்துக்களை இரண்டு அல்லது மூன்று நிமிடங்களுக்குள் கூறி முடித்துக்கொள்வார்கள்.

திரு. க. ர. நல்லசிவன் : கடந்த ஒரு வருஷ காலமாக இந்த அரசு குறைந்த அளவு பலாத்காரத்தை உபயோகித்து, சட்டம், அமைதியைப் பாதுகாக்க முயற்சி எடுத்துக்கொண்டிருவதை உண்மையிலேயே மனப்பூர்வமாக வரவேற்கிறேன். அதே நேரத்தில் பலாத்காரத்தை உபயோகப்படுத்தாமலேயே சமூகத்தில் சட்டம் அமைதியை எப்படிப் பாதுகாக்க முடியும் என்ற கருத்தை இன்றொரு சாரார் சொல்லிவருவதையும் நாம் பார்க்கிறோம். கடந்த இரண்டு, மூன்று நாட்களில், ஏன் கடந்த ஒரு வருஷ காலத்தில் ஐந்து, ஆறு சம்பவங்கள் நடந்திருப்பதைப் பார்த்தால், ஏதோ இவைகள் ஒரு தனிப்பட்ட சம்பவங்கள் என்ற அளவில் தான் கருதவேண்டியிருக்கிறது. இதற்கு அடிப்படைக் காரணம் என்ன? சமூகத்தில் அடித்தளத்தில் பெரிய மாறுதல்கள் வேண்டும். இதற்குக் காரணம் ஒரு இயக்கம், அதனுடைய விளைவிற்குத் தான் இவைகளெல்லாம் ஏற்படுகிறது என்று நாங்கள் கருதுகிறோம். மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் இது போன்ற சந்தர்ப்பங்களில் மிகக் குறைந்த அளவில் பலாத்காரத்தை உபயோகப்படுத்தி, இவைகளையெல்லாம் ஒழுங்குபடுத்த வேண்டும் என்று கருதுகிறார்கள். அதே நோக்கத்தில் தான் தன்னுடைய கடமைகளை ஆற்றிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த ராஜ்யத்தில் மட்டும்தான் இம்மாதிரி நிலை என்பது இல்லை. அகில இந்தியாவிலும், எல்லா ராஜ்யங்களிலும் இதுமாதிரி நிலை வளர்ந்து கொண்டிருக்கிறது என்பதை நாம் எல்லோரும் அறிவோம். இன்றைக்கு காந்தியடிகள் போன்ற ஒரு தலைவர் இல்லை. நாம் அத்தனை பேர்களும் கட்சிபாகுபாடு இல்லாமல் முயற்சி எடுத்துக் கொண்டால்தான் இந்த நிலையிலிருந்து நாம் விடுபட முடியும். ஆனால் நிலைமை அப்படியில்லை. தொழிலாளர்கள் கிளர்ச்சி, மாணவர்கள் கிளர்ச்சி, விவசாயிகளின் கிளர்ச்சி என்று பல்வேறு துறையில் கிளர்ச்சி வளர்ந்துகொண்டிருக்கிறது. இந்த நிலைமைகளெல்லாம் மாறவேண்டுமென்றால், கல்வித் துறையில் ஒரு அடிப்படை மாற்றம் ஏற்படவேண்டும். பொறுப்பு உணர்ச்சி போடு சருகருப்பாக வேலை செய்தால் தான் நாடு முன்னேற முடியும் என்பதுபோன்ற கருத்துக்களை மாணவர்கள் மனதில் பதிய வைக்கவேண்டும். கல்வி அடிப்படையில் மாற்றம் வேண்டும்.

[திரு. க. ர. நல்லசிவன்]

[1968 மார்ச் 28]

இரண்டாவதாக, சமத்வம் ஏற்படவேண்டும். சமூகத்தில் காணப்படுகிற மேலே இருக்கிற வியாதி உள்ளே இருக்கக்கூடிய வெளித்தோற்றம் தான். இதை நினைவில் கொண்டு, சமத்துவத்தை ஏற்படுத்தும்படியான நடவடிக்கைகளை நாம் எவ்வளவு வேகமாக எடுத்துக்கொள்கிறோமோ, அந்த அளவுக்குத் தான் நாடு முன்னேற முடியும், அந்த அடிப்படையில் சமநிலை ஏற்பட்டால் நிச்சயம் அமைதி ஏற்படும், கலவரமற்ற நிலையை உண்டு பண்ணமுடியும்.

அடுத்து, இன்னொரு விஷயத்தைச் சொல்லிக்கொண்டு என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக்கொள்கிறேன். 1952-ம் ஆண்டு நமது முதலினர் திரு. ராஜகோபாலாச்சாரி அவர்கள் முதலமைச்சராக பதவியிலிருந்த காலத்தில் மராமத்து இலாகா வைப்பற்றி ஒரு வார்த்தை சொன்னார்கள். அதை நான் மதிப்பிற்குரிய மராமத்து அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். கோவை ஜில்லாவிலே மேல் பவானி என்று ஒரு திட்டத்தைப்போட்டு அதற்கென்று பணமும் ஒதுக்கப்பட்டது. அதிலே வேடிக்கையான நிலை என்னவென்றால், பவானி என்று ஒரு ஆறு இருக்கிறது. அந்த ஆற்றில் கீழ்பவானித் திட்டம் போடப்பட்டு 2,07,000 ஏக்கரா பாசனத்திற்குக் கொண்டுவரப்படலாம் என்று எதிர்பார்த்தார்கள். ஆனால் 1,80,000 ஏக்கராவுக்குத் தான் பாசன வசதி கிடைத்திருக்கிறது. இன்னும் 27,000 ஏக்கராவுக்கு பாசனவசதி கிடைக்கவில்லை. ஆனால், அதே தண்ணீரை வைத்துக் கொண்டு இன்னும் 25,000 ஏக்கருக்கு தண்ணீர் வழங்குவதற்கு இப்பொழுது திட்டம் போடப்படுகிறது. அது இந்த சர்க்கார் வந்ததற்குப் பின்னால் செய்த தவறு என்று நான் சொல்ல வர வில்லை. முன்பிருந்தவர்கள் இதைச் செய்துவிட்டார்கள். இருந்தாலும்கூட, இதில் இந்த சர்க்கார் ஐக்கிரதையாக கவனித்து, பரிசீலனை செய்து, வேலையில் இறங்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதே நேரத்தில் அவர்களுக்கு தண்ணீரும் கொடுக்கவேண்டும். அதற்கு வழி என்ன? முன்பிருந்த பழைய வாய்க்கால்களில் உபயோகப்படுத்தக்கூடிய தண்ணீரைக் கட்டுப் படுத்துவதன் மூலம், சிக்கனப்படுத்துவதன் மூலம் புதியதாக புஞ்சைப் பகுதிகளுக்குத் தண்ணீர் விடுவதற்கு ஏற்பாடு செய்யலாம். கீழ் பவானி பிரதேசத்தில், ஆங்காங்கு தண்ணீர் இல்லாமல் பஞ்சப் பிரதேசமாகக் காட்சி அளிக்கிறது. அதற்குப் பாதகம் இல்லாமல், பஞ்சைப் பகுதிகளுக்குத் தண்ணீர் கொடுக்கக் கூடிய ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்றால், பழைய கால்வாய்களைச் சீர்திருத்தம் செய்து, தண்ணீரை மிச்சப் படுத்தி அதற்குத் தண்ணீர் வழங்குவது தான் நல்லதாக இருக்கும். ஆகவே, இந்தத் திட்டத்தை அரசாங்கம் நல்ல முறையிலே பரிசீலனை செய்து, ஆராய்ந்து பார்க்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

THIRU R. PONNAPPA NADAR : Mr. Speaker, Sir, I wish to say a few words regarding the Appropriation Bill that is now before this House. Firstly, I would make a few observations regarding the law and order situation that is now prevailing in

1968 மார்ச் 28] [Thiru R. Ponnappa Nadar]

the State. We have been repeatedly saying on the floor of this House and outside that there is deterioration of law and order in the State and we have been accused both in the Press and here that the Congress Party people are inciting the students and other persons to acts of violence. But I may submit that there is no foundation for this accusation because it is usually a section of the Press that has always been accusing the Congress Party of inciting violence but I do not want to make mention of the papers which are indulging in this act. Suffice it for me to say that even yesterday, it has been brought to the notice of the Hon. Chief Minister that a particular paper, even after our hon. Leader of the Opposition has co-operated with the Government in the matter of issuing a statement for keeping peace and maintaining law and order within the Madras State, has stated that the Congress Party is behind all the mischief and they have been just inciting violence. That should not be the attitude of the Press and we are all very responsible citizens and confidence has been reposed in us and we should be very careful in the matter of discharging all our duties. The law and order situation is highly inflammatory. Of course, this has been going on for a pretty long time and the incidents that have happened on the 25th and on the subsequent days are the subject-matter of enquiry and I do not want to dwell at length on it because that would prejudice the decision of the judge who is to be appointed by the Government to enquire into the matter. But these details ought to have been first mentioned in this House before it was announced to the Press. To-day we saw in the newspapers that one Thiru. B. S. Somasundaram is to be appointed as the judge to enquire into the matter. My submission is, that fact ought to have been mentioned first before this House and the House should have been taken into confidence. I do not want to say anything further in that regard.

The next point that I want to emphasise is with regard to the Consultative Committee which has been announced by the Hon. Chief Minister, I think, in the July session of the Assembly. What has happened to that Consultative Committee? I am sure that it has proved to be abortive and it has not seen the light of the day. I would very much wish that the Government should give an assurance on the floor of the House that they would keep up their word.

Another point which I would mention is the Prohibition policy. I am glad that this Government also are wedded to Prohibition and we welcome it. But one other submission which I want to make is that Prohibition is not strictly enforced especially in the rural areas where illicit distillation and boot-legging is the order of the day. Now, I think, the morale of the Police regarding the detection of prohibition offences and the maintenance of law and order is at the lowest ebb and they are not acting up to the standards that are expected of them in the matter of the maintenance of law and order and they are not taking quick decisions.

[Thiru R. Ponnappa Nadar] [1968 மார்ச் 28]

The Chief Minister was pleased to say that incidents happened in a lightning manner. The police people are also on the spot, but they fail to take prompt action.

There is one another charge which I would like to make with regard to the police force. Many incidents happen in many places and prompt and quick action will have to be taken. Magistrates and Police officers are empowered under the Criminal Procedure Code to take prompt action. I think the police authorities will be well advised if they invoke the provisions of the law and take prompt action so that occurrence of similar incidents may be averted. When public property and life are in hazard, timely action is called for. I hope the Chief Minister will issue necessary instructions so that the police may act with the utmost vigilance and promptness that is becoming of them.

My next point is with regard to food policy. The Hon. Food Minister has been saying that the food position has improved. So far as Madras is concerned, we should have a separate food zone. The food zone that is now existing should be maintained. We should not enlarge the scope of the food zone. Another point which I want to emphasise is that inter-district movement of foodgrains should be allowed. When the food situation has, according to the Food Minister, improved, no harm will occur if inter-district movement is allowed. I am sure the price of foodgrains will fall if inter-district movement is allowed.

Yet another point which I want to say is regarding industrial policy. Recession has set in in industries. Entrepreneurs are willing to enter the industrial field, and a healthy climate should be maintained so that there will be scope for investment. There is this recession or retarding of progress. Government should take prompt steps to avert this calamity. I do not say that the Government has not taken any steps. The Government has appointed a committee to go into the question of the sick textile mills. Prompt action has been taken. From 1st April 1968 some textile mills are going to be closed and the Government should take prompt action. I understand that the Chief Minister has been discussing this with the mill-owners and other people concerned. Spinning and other mills should be made to continue to work. There should be a healthy climate so that there will be peace in the industrial and other sectors. Trade unions are very active. Politicians have captured the trade union movement and they are creating mischief in the industrial field. That can be seen from the strikes and so many other things that have happened in the past. I do not want to dwell at length on the industrial and labour unrest that is mounting in this country. Sufficient steps should be taken for averting all those things. I am sure that this Government will move the Central Government in the matter of running of the textile mills in the Coimbatore area.

1968 மார்ச் 28]. [Thiru R. Ponnappa Nadar]

Another point which I want to say is with regard to taking steps for running composite mills. We have started co-operative spinning mills. These units are not functioning very properly and many of them are running at a loss. The Government will be well advised to appoint a high power committee just like the committee appointed to go into the working of the sugar mills. The committee can go into the working of these mills and also enquire about the feasibility of starting composite mills.

I think we should think of having powerlooms. Maharashtra has stolen a march over us and is dumping its goods in Madras and other parts of India. We should think of streamlining in the light of the development that is taking place in other States. I think this matter also will be taken into consideration by the Chief Minister for the future.

We have granted considerable sums of money under various heads. We hope that the Chief Minister will take effective steps to see that the budget allotments are spent within the budget year. We have got a grievance that in certain areas only committed works, works sanctioned by the previous Ministry, are being executed. New works are found wanting in our district. I am sure that the few works that have been sanctioned will receive attention at the hands of the Chief Minister and justice meted out to all sections of the people.

I do not want to take up the time of this honourable House any longer. I hope that the Chief Minister will take prompt steps to restore law and order and see that a healthy climate is created for the workers as well as the students. Some of the students are now despairing. I have had occasion to see some of the incidents and also the students. They are now fear-stricken and panicky. The Chief Minister should take prompt and effective steps to allay their fears so that there may not be any untoward incident when the schools and colleges re-open. It is time that the students also turn a new leaf in their life. I am sure that both the workers and the students will create a healthy climate so that law and order may be maintained and we all may live in peace.

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : தலைவர் அவர்களே, இந்த நிதி ஒதுக்கீடு பற்றிப் போதுமான கொள்கை விளக்கங்கள் போது விவாதத்தின்போது பெருமளவிற்கு எடுத்துக் கூறப்பட்டு விட்ட காரணத்தால், இப்பொழுது கொள்கை விவாதங்கள் நடைபெறுவது இல்லை. ஆனால், இவ்வளவு பெரிய தொகையைக் கொடுக்கும் போது, அரசுப் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிற நிலையில் எங்களிடத்தில் கொடுக்கும்போது புத்திமதிக்களைப் பெரிய அளவில் தரவேண்டும் என்று கருதி அவ்விதம் செய்வதில் தவறு இல்லை. ஏனென்றால் நாங்கள் எந்த அளவிற்கு இந்த அரசுப் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறோமோ, அந்த அளவிற்கு அவர்களும் இந்த அரசு சுமுகமாக, செம்மையாக, நடத்தப்பட வேண்டும் என்று கவலை கொள்வதில் பொறுப்புள்ளவர்கள், கருத்துக்களை எடுத்துச் சொன்னார்கள். அந்தக் கருத்துக்களை மிகுந்த

[திரு. சி. என். அண்ணாதுரை] [1968 மார்ச் 28]

கவனத்தோடு கேட்டுக் கொண்டு, நடைமுறைக்குக் கொண்டு வரக் கூடியவைகள் எவை எவை என்று பரிசீலனை செய்ய வேண்டும்.

பொதுவாகப் பேசியவர்கள் மூன்று முக்கியமான கருத்துக்களை வலியுறுத்தினார்கள். சட்டம் பாதுகாக்கப்படவேண்டும். ஒழுங்கும் அமைதியும் நிலைநாட்டப் படவேண்டும். அது ஒன்று. இரண்டாவது கருத்து, இந்த அரசு கட்சி அரசாக மாறிவிடக் கூடாது. மூன்றாவது கருத்து, நான் இந்த அரசை நடத்திச் செல்லும்போது, இன்னின்னதைச் செய்ய வேண்டும் என்று யோசனைகளைச் சொல்லும் போது, கருத்துக்களெல்லாம் சொல்லப் பட்டன. மூன்றாவது கருத்தை முதலாவதாக எடுத்துக் கொள்வதானால், இன்னின்னதைச் செய்ய வேண்டும் என்று உறுப்பினர்கள் சொல்லிக் கொண்டு வந்த பல கருத்துக்களை, திட்டங்களை, மற்றவைகளை எல்லாம் சொல்லுகிற நேரத்திலே, இவைகளையெல்லாமா சொல்லுவது என்ற எரிச்சல் உணர்ச்சியோ, மற்ற மற்ற உணர்ச்சியோ ஏற்படவில்லை. ஆனால், அந்தக் கருத்துக்களைச் சொல்கிறபோது, ஒருவர் கருத்து, இன்னொருவர் கருத்துக்கு வேறுபட்டதாக இருந்தது, ஒருமித்த கருத்தாக நாட்டைப் பொறுத்த வரையில் அமையவில்லை என்பதை உணர்கிறேன். குறிப்பாக, உணவுப் பிரச்சினையைப் பொறுத்தவரையில், கட்டுப்பாடுகளை நீக்கிவிட்டால், விலைகள் வீழ்ச்சியடையும் என்ற கருத்து வலியுறுத்தப்பட்டது. இன்னொரு கட்சியின் கருத்து இப்பொழுது இருக்கும் கட்டுப்பாடு போதாது. இன்னும் அதிகமான அளவிற்கு கட்டுப்பாடு இருந்தால்தான் உணவுப் பிரச்சினையைத் தீர்க்க முடியும் என்று கருத்து இருக்கிறது.

இந்த இரண்டு வகையான கருத்துக்களையெல்லாம் அவையிலே உள்ள உறுப்பினர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள். எந்தக் கருத்தின் பக்கத்திலே போய் நிற்பது, எந்தக் கருத்தை முதலில் எடுத்துக் கொள்வது அவசரம் அவசரமாக முடிவு எடுப்பதற்குப் பதிலாக, நாட்டிலே எந்தக் கருத்து பரவலாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது என்பதையெல்லாம் யோசித்துப் பார்த்துத்தான் முடிவுக்கு வர முடியும். உண்மையான பிரச்சினையைச் சரியான முறையில் தீர்க்க எந்தக் கருத்து சரியானது என்பதை யோசித்துப் பார்த்துத் தான் சர்க்கார் ஒரு முடிவுக்கு வர வேண்டும். சட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில், சமாதானம், அமைதி, ஒழுங்கை நிலைநாட்டுவதைப் பொறுத்தவரையில், கனம் திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் பிராம்ப்ட் ஆக்ஷன் தேவை என்று சொன்னார்கள். பிராம்ப்ட் ஆக்ஷன் என்பதற்கும், ஹேஸ்டி ஆக்ஷன் என்பதற்கும் இடையே இருப்பது மெல்லிய கோடுதான். பிராம்ப்ட் என்ற சொல்லுக்கும், ஹேஸ்டி என்ற சொல்லுக்கும் இடையேயுள்ள மெல்லிய கோட்டைச் சர்க்காரை நடத்துகிறவர்கள் மிகுந்த பொறுப்பு உணர்ச்சியோடு பார்க்க வேண்டும். பிராம்ப்ட் ஆக்ஷன் என்ற சாதாரண வார்த்தையைத்தான் உறுப்பினர் சொன்னார். என்றாலும், அதில் பல பிராந்தியங்களின் மந்திரிசபைகளின் வளர்ச்சியும், வீழ்ச்சியும், சமுதாயத்தின் வளர்ச்சியும் வீழ்ச்சியும் அடங்கியிருக்கிறது. மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சுட்டிக் காட்டியபடி நிகழ்ச்சிகள் மின்னல் வேகத்தில் நடைபெறும்போது,

1968 மார்ச் 28] [திரு. சி. என். அண்ணாதுரை]

ஒரு நிகழ்ச்சி தடுக்கப்படுமுன்னே இன்னொரு நிகழ்ச்சி ஏற்பட்டு, அந்நிகழ்ச்சி தடுக்கப்படுமுன்னே பிறிதொரு நிகழ்ச்சி ஏற்பட்டு, இப்படி நிகழ்ச்சிகள் சிறியதாகத் துவங்கியவை பேருருவமாகக் கொள்கின்ற நேரத்தில், பிராம்ப்ட் ஆக்ஷன் எடுக்கக்கூடிய நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடுவது என்பது எளிதான காரியம் அல்ல. இதனால் பிராம்ப்ட் ஆக்ஷன் கூடாது என்ற கருத்தை நான் கொண்டிருக்கிறேன் என்று யாரும் நினைக்கக் கூடாது. இப்படிப்பட்ட நிகழ்ச்சிகள் ஏற்படுகிறபோது—என்னுடைய அறிவுக்கு எட்டிய மட்டில்—அந்த நிகழ்ச்சி பெரிதாகாமல், விரிவுபடாமல், வளர விடாமல் தடுக்க தேவையான நடவடிக்கைகளை எடுத்து வருகிறோம். பல உறுப்பினர்கள், அதிகாரிகள் சரியான முறையில் ஒத்துழைப்பு அளித்திருக்கிறார்களா என்ற ஐயம் தெரிவித்தார்கள். பிராம்ப்ட் என்பது அவர்களுக்கும்கூட உள்ள பிரச்சினை. எந்த இடத்தில், எந்த நேரத்தில், எந்தமாதிரி நடவடிக்கை எடுப்பது என்ற முடிவை எடுக்கிறபோது, முடிவுக்கு அவர்களே பொறுப்பாளிகளாகி விடுகிறார்கள். எதனாலும் அவர்கள் காரியங்களைச் செய்யத் தவறியிருக்கிறார்களா என்பதுதான் பிரச்சினை. செய்த காரியங்களில், தவறான காரியங்களாக ஏதாவது அமைந்திருக்கின்றனவா என்பவைகள் எல்லாம் நிகழ்ச்சிகளையொட்டி நடத்தப்படவிருக்கிற விசாரணை மூலமாக, அதிலிருந்து கிடைக்கிற பாடங்களைக் கருத்திற்கொண்டு, அப்படிப்பட்ட நிகழ்ச்சிகள் இனிமேல் நடைபெறாமல் தடுக்கவும், நிலைமைகளைக் கட்டுப்படுத்தவும் அல்லது அறவே ஏற்படாமல் செய்வதற்கும் வழிவகை காண வேண்டும். திரு. க. ர. நல்லசிவன் அவர்கள் பேசுகின்றபோது, “இந்த மாநிலத்தில் மட்டுமல்ல, எல்லா மாநிலங்களிலும் இந்தியா முழுவதிலும் இம்மாதிரியான நிகழ்ச்சிகள் நடைபெறுகின்றன” என்றார். இந்தியாவில் மட்டுமல்ல, உலகத்தின் பல்வேறு நாடுகளிலும்கூட வன்முறைச் செயல்கள், கொதிப்படைந்தவுடனே ஆரவாரங்கள், ஆர்ப்பாட்டங்கள், மோதல்கள் எல்லாம் நடைபெறுவதை நாம் பார்க்கிறோம், ஆனால் இதுவரையிலும், நடைபெற்ற கிளர்ச்சியோ, ஆர்ப்பாட்டமோ, மோதலோ தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரையில், இந்த அரசு எடுத்த நடவடிக்கைக்கு எதிராக வந்தவையா என்றால் இல்லை. “இந்த சர்க்கார் இந்தக் காரியத்தைச் செய்தார்கள், இது எங்களுக்குப் பாதகமாக இருக்கிறது. ஆகவே, நாங்கள் கிளர்ந்தெழுந்திருக்கிறோம், சர்க்கார் இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்தது, அது எங்களுக்குப் பாதகம் அளிக்கிறது. சர்க்கார் இந்த அக்கிரமத்தைச் செய்தது; ஆகவே, நாங்கள் ஆத்திரம் அடைந்திருக்கிறோம்” என்று கூறத்தக்க நிலையில் இப்போது வாவிட்டே.

தொடர்ச்சியாக நடைபெற்றிருக்கிற இந்த நிகழ்ச்சியை எடுத்துக் கொண்டாலும், சமூகத்தில் இரு சாராருக்கிடையில் ஏற்பட்டிருக்கின்ற பகையுணர்ச்சி கிளர்ச்சிகளாக வெடித்திருக்கின்றன. சில இடங்களில் சிறியதாகத் துவங்கிய நிகழ்ச்சி வளர்ந்து, பெரிதாக மாறியிருக்கின்றன. ஒரு சாராருடைய உரிமைக்கும், இன்னொரு சாராருடைய உரிமைக்கும் மோதல்கள் ஏற்படுகிறபோது கிளர்ச்சிகளாக மாறிவிடுகின்றன. இவைகள் எல்லாம்

[திரு. சி. என். அண்ணாதுரை] [1968 மார்ச் 28]

நடக்கக் கூடாது என்பதில் மிகுந்த கவலை கொண்டிருக்கிறேன். இதுவரையிலும் ஏற்பட்டுவிட்ட நிகழ்ச்சிக்கு, பெயரளவுக்காகிலும் சர்க்கார் செய்ததாக இந்தக் கிளர்ச்சிகள், சர்க்கார் நடவடிக்கை காரணமாக இந்தப் பயங்கரங்கள் ஏற்பட்டன என்ற சொல்வராத அளவுக்கு நாங்கள் நடந்துகொண்டிருக்கிறோம்.

THIRU K. VINAYAKAM: Not only commission, but also omission.

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை: இந்த ஒமிஷன் என்பதிலேதான் பிரம்மபீட் ஆக்ஷன் வருகிறது. எந்தச் சர்க்காரும் கையைக் கட்டிக்கொண்டு, எது வேண்டுமானாலும் நடக்கட்டும் என்று இருந்துவிடாது. அப்படி இருந்துவிட்டால், அது சர்க்காராக இருக்க முடியாது. என்னைப் பொறுத்தவரையில் அவ்வப் பொழுது நடவடிக்கைகளை எடுப்பதற்கு முன்னால், முன்கூட்டியே கிளர்ச்சிகள் தோன்றும் என்பதற்குச் சிறு ஜாடை தோன்றினாலும் கூட உடனடியாக அந்த இடத்தில்—அந்த இடம் என்பது பூகோள ரீதியான இருப்பிடத்தைச் சொல்லவில்லை—அந்தப் பிரச்சினையில் என்னை நான் ஈடுபடுத்திக் கொள்கிறேன். தொழிலாளர் வேலை திறுத்தங்கள், மாணவர்கள் சம்பந்தமான கிளர்ச்சிகள் எங்காகிலும் ஏற்படும் என்ற அறிகுறிகள் தென்படுமானால், சம்பந்தப்பட்டவர்களை உடனடியாக அழைத்துப் பேசி, கிளர்ச்சிகள் ஏற்படாமல் தடுக்க என்னாலான அளவுக்கு முயற்சிகளை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறேன். பல தடவை பிரச்சினைகள் ஏற்படும்போது, தொடர்புடையவர்களின் ஒத்துழைப்பின்மூலம் ஓரளவு வெற்றியும் எனக்குக் கிடைத்திருக்கிறது.

நுண்பர் திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் கோயம்புத்தூரிலே பல ஆலைகளை மூடிவிட்டதைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். தொழிலாளர் தலைவர்கள், “மூடப்பட்ட ஆலைகளை நீங்கள் திறக்க வேண்டும். இதை நீங்கள் செய்யாவிட்டால் நாங்கள் கிளர்ச்சி செய்வோம்” என்று சொன்னபோது பிரம்மபீட் ஆக்ஷன் எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதை நான் எடுத்துக்காட்டாகச் சொல்கிறேன். “எச்சைஸ் வரி அதிகமாகிவிட்டது. எங்களுக்கு நஷ்டம் வந்து விட்டது. ஆகவே, ஆலைகளை மூடுகிறோம்” என்று கூறி மத்திய அரசின் போக்கைக் கண்டிக்கும் வகையில் ஆலை முதலாளிகள் தங்கள் திட்டத்தை அறிவித்தார்கள். தொழிலாளர்கள், “நாங்கள் கிளர்ச்சியில் ஈடுபடவில்லை. மூடப்பட்ட ஆலைகளைத் திறக்கமாட்டேன் என்கிறார்களே, மத்திய அரசும் கைகொடுக்கவில்லை, மாநில அரசு எடுத்துக்கொண்ட முயற்சிகள் போதுமானதாக இல்லை” என்று சொல்கிறார்கள். நாங்கள் புதிதாகச் சட்டம் போட்டு, அதனால் ஆலைகளுக்கு நஷ்டம் ஏற்பட்டு கிளர்ச்சி வந்ததா என்றால் இல்லை. தொழிலாளருக்காக ஏதாவது சட்டம் போட்டு அதனால் ஆத்திரமடைந்து கிளர்ச்சி செய்தார்களா என்றால் இல்லை. எந்த இடத்தில் தகராறு ஏற்பட்டாலும், கருத்துவேற்றுமை ஏற்பட்டாலும், எந்தப் பக்கத்தில் நியாயம் இருக்கிறதென்று கண்டறிந்து, நியாயத்தின் பக்கத்திலே நாங்கள் செயலாற்றுகிறோம். அவர்களுக்

1968 மார்ச் 28] [திரு. சி. என். அண்ணாதுரை]

குள்ளே இருக்கின்ற பிரச்சினையைத் தீர்த்துவைக்க நான் முயற்சி எடுத்துக்கொள்கிறேன். இதுவும் சர்க்காரின் நடவடிக்கையினால் ஏற்பட்டது அல்ல. அதே நேரத்தில் திரு. கே. விநாயகம் அவர்கள் சொன்னபடி கவனிக்காமல் இருந்துவிடுவோமா—கிரைம் ஆஃப் ஒபிஷன் என்றால், இல்லையென்பதற்கு பிரம்பச் சான்றுகளை என்னால் தரமுடியும். இப்போது நடைபெற்ற நிகழ்ச்சிகளில் மாணவர்களுக்குப் போதுமான பாதுகாப்புத் தரப்படவில்லை, ஆறுதல் தரப்படவில்லை என்ற பேச்சுக்களுக்குத் திரும்பத் திரும்பப் பதில் சொன்னேன். மறுபடியும் அதை உறுப்பினர்கள் எடுத்துப் பேசியதாலே எனக்கு வருத்தம் இல்லை. நீங்கள் திரும்பத் திரும்பச் சொல்லச் சொல்ல, நிலைமைகளை விளக்கி, மாணவர்களுக்கு விளக்கம் தருவதற்கு எனக்குச் சந்தர்ப்பங்கள் கிடைக்கிறதே என்று மகிழ்கிறேன். இன்றையதினமும் திட்டவட்டமாக நான் சொல்லுகிறேன். நிகழ்ச்சிகள் நடைபெறுவது உடனுக்குடன் என்னுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவரப்பட்ட ஒவ்வொரு வினாடியிலும், ஒவ்வொரு விவகாரத்தையும் தடுத்து நிறுத்துவதற்கும், பரிகாரம் தேவதற்கும், ஆறுதல் அளிப்பதற்கும், நிலைமையைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கும் முயற்சியை நன்முறையில் எடுத்துக்கொள்வேன். கவனிக்காமல் விட்டுவிட்டேன் என்ற நிலை என்னைப் பொறுத்தவரையில், அரசைப் பொறுத்தவரையில் இல்லை. அதைவிட எனக்கு வேறு என்னதான் வேலை? அதற்காகவே நான் அரசுப் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறேன். பொதுமக்களிடத்தில் 35 ஆண்டுகளாகப் பழகிய பொதுத் தொண்டன் என்ற முறையில், நாட்டில் கிளர்ச்சி எங்கே யாவது நடந்தால் நமக்கென்ன? சமூகத்தில் மாணவர்களுக்கும், மற்றவர்களுக்கும் எந்தக் கேடு பாடாவது வரட்டும் என்று சும்மாயிருப்பேன் என்று யாராவது நினைப்பார்களேயானால் 35 ஆண்டுகளாக நான் பொது வாழ்க்கையில் பொதுத் துறையில் இருந்திருக்க முடியாது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். 35 ஆண்டுகள்கூட வேண்டாம், 35 நாட்கள் கூட இருந்திருக்க முடியாது. ஆகையால் எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டிய நடவடிக்கைகள் போதுமானவையாக இல்லை என்று சுட்டிக்காட்டுங்கள், வரவேற்கிறோம். எடுத்துக்கொண்ட நடவடிக்கைகளில் நீங்கள் இன்ன இன்ன மாதிரியாகச் செய்திருக்கலாம் என்று சொல்லுங்கள், அதை நாங்கள் சிந்தித்துப் பார்க்கிறோம். இனி இன்ன இன்ன வகையில் செய்யலாம் என்று சொல்லுங்கள், ஆராய்ந்து பார்க்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். ஆனால், மாணவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளிப்பதிலே எதுவுமே செய்யாமல் விட்டுவிட்டோம் என்று அருள்கூர்ந்து இந்த 'நிகழ்ச்சி நேரத்தில் ஏற்பட்டிருக்கிற சூழ்நிலையைமட்டும் வைத்துக் கொண்டு பேசவேண்டாம்' என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மாணவர்கள் என் விஷயத்தில் அருவருப்போ, ஐயப்பாடோ, வெறுப்போ கொள்வதை நான் வாழ்க்கையில் பெரிய களங்கமாகக் கொள்வேன். முப்பத்து ஐந்து ஆண்டுகளாக நான் அவர்களுடைய நல்லெண்ணத்தையும், அன்பையும் பெற்றுக்கொண்டு வந்திருப்பவன். கேவலம் என்னுடைய அறிவினத்தின் காரணமாக அவர்களுடைய

[திரு. சி. என். அண்ணாதுரை] [1968 மார்ச் 28]

நல்லுணர்ச்சியை இழந்துவிட்டேன் என்றே, அன்பினை இழந்து விட்டேன் என்றே நீங்கள் கருதுவீர்களானால் அது தவறு என்று சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். இன்றைய தினம் மாணவர் சமுதாயத்தில் பரவலாக அப்படிப்பட்ட அருவருப்பு உணர்ச்சியோ, வெறுப்புணர்ச்சியோ இருக்குமென்று தோன்றினால் அவற்றை எல்லாம் நீக்கிக்கொள்ளவேண்டுமென்று மாணவ சமுதாயத் தினரைக் கேட்டுக்கொள்வதோடு மட்டுமல்லாமல், அவர்களுக்காகப் பேசுகின்ற நண்பர்கள் வாயிலாகவும் எடுத்துச் சொல்லிக்கொள் வேன், அப்படிப்பட்ட புறக்கணிப்பு எண்ணம் என்னிடத்தில் ஒரு துளியும் வராது. சமூகத்தில் எந்தப் பகுதியினரையும் புறக்கணித் துக்கொண்டு ஒரு அரசு நடக்காது. அரசை நடத்துகின்ற கட்சியும் இருக்காது. கட்சியில் உள்ள தொண்டர்களும் இருக்க முடியாது. அது இன்றியமையாத கடமை. தவிர்க்க முடியாத பொறுப்பு. ஆகையால் இந்தச் சிறிய பொறுப்பில்கூட நான் தவறு இழைத்திருப்பேன் என்று வாதிடுவதற்காகக்கூட நீங்கள் எண்ண வேண்டாம். அப்படி யாராவது எண்ணினால் அதுதான் எனக்கு மிகுந்த வேதனையைத் தரும் என்று நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஆனால் யாரும் அப்படி எண்ணவில்லை. எல்லா உறுப்பினர்களும், கட்சித் தோழர்களும் என்னிடத்தில் உள்ள அன்பினைத் தெரியப்படுத்தியிருக்கிறார்கள். ஒருவர், இருவர் மாணவர்களுக்குத் திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசினிடத்தில் இது அருவருப்பை உண்டாக்கும் என்பதற்காகப் பேசுவார்கள் என்றால்—அப்படிப்பட்ட உறுப்பினர்கள் இதுவரை பேசியவர் களில் யாரும் இல்லை என்பதை நான் தெளிவாக உணர்கிறேன்— யாராகிலும் அப்படிப்பட்ட எண்ணம் கொண்டிருப்பார்களே யானால், நான் கேட்டுக்கொள்ளவேன் இந்த ஒரு காரியத்திற்காக நீங்கள் நாட்டிலே உள்ள குழப்பமான நிலையைத் தடுத்து சகஜ நிலைமையை உண்டாக்குவதற்கு உங்களுடைய மேலான கருத்துக் களைச் சொல்லாமல் விட்டுவிடாதீர்கள். இதன்மூலம் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினிடத்திலோ, திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசினிடத்திலோ அருவருப்பு உணர்ச்சியோ, வெறுப்போ உண்டாகிறது என்றாலும் இன்றைக்கு ஏற்பட்டுவிட்ட நிலைமை களைச் சீர்படுத்துவதற்கு உங்களது மேலான யோசனைகளைத் தருவது முக்கிய பொறுப்பாகும். இந்த அடிப்படையில் சில உறுப்பினர்கள் சொன்னார்கள்—அவர்களுடைய பெயர்கள் நினை வுக்கு வரவில்லை—தொழிலாளர்களுடைய பிரதிநிதிகளையும், மாண வர்களுடைய பிரதிநிதிகளையும் சேர்த்து உட்கார வைத்துப் பேச வேண்டும் என்பதாக. நான் முன்பே குறிப்பிட்டதுபோல சகஜ நிலை திரும்பிய பிறகுதான் இதற்கான முறையில் பணியாற்ற வேண்டும். அப்படிப் பணியாற்றுகிறபோதுகூட நான் மட்டும் அல்ல, எல்லா அரசியல் கட்சித் தலைவர்களும் உடன் இருப்பது நல்லது. காரணம் ஆட்சியை ஒரு அரசியல் கட்சிதான் நடத்து கிறது என்றாலும், நிர்வாகத்தில் எல்லா அரசியல் கட்சிகளுக்கும் பொறுப்பு இருக்கின்றது. நாங்கள் அரசின் உள்வாயில்படியில் இருக்கலாம். நீங்கள் பக்க வாயில்படியில் இருக்கலாம். ஆயினும்

1968 மார்ச் 28]

[திரு. சி. என். அண்ணாதுரை]

அரசின் கோட்டைக்குள்ள்தான் எல்லாக் கட்சிகளும் இருக்கின்றன. ஆகவே எல்லோரும் சேர்ந்து மாணவர்கள், தொழிலாளர் பிரதிநிதிகளுடன் கலந்து பேசி இது விஷயமாக என்ன என்ன காரியங்கள் செய்யலாம், எதனால் பகை ஏற்படுகிறது, இதை நீக்குவதற்கு என்ன என்ன வழிகளைக் காணலாம் என்பதைப்பற்றிப் பேசுவதில் நான் பெரிதும் விருப்பம் உள்ளவன் என்பதை நீங்கள் அறிவீர்கள். இப்போதும் அந்த விருப்பத்தை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இதைச் சொல்கிறபோது வன்முறைகள், கிளர்ச்சிகள், தடியடிப்பிரயோகம், துப்பாக்கிச் சூடுகள், பொதுச் சொத்துக்களுக்கு நாசங்கள், உயிர் பலியிடப்படுவது ஆகியவை இந்த மாநில அரசு பதவியேற்றுக்கொண்ட பிறகுதான் ஏற்படுகின்றன என்பது அல்ல. அப்படி இருக்குமானால் அது எங்கள் திறமைக்குறைவினால் ஏற்படுவதாகச் சொல்லிவிடலாம். இதற்கு முன்னாலும் பலபல சந்தர்ப்பங்களில் இந்த மாநிலத்திலேயும் ஏற்பட்டிருக்கின்றன, பிற மாநிலங்களிலும் ஏற்பட்டு வருகின்றன. இதைச் சொல்வதாலேயே இங்கேயும் நடக்கட்டும் என்ற பொறுப்பற்ற முறையில் சொல்லவில்லை. காலத்தின் கோளாறு அப்படி இருக்கிறது. பத்து வருடத்திற்கு முன்னாலே எது எதற்குக் கிளர்ச்சிகள் நடக்காதோ, அது அதற்கு இப்போது நடக்கின்றன. எது எதிலே கோபம் வராதோ அது அதிலே தற்போது கோபம் வருகிறது. நேற்றைய தினம் கோபம் வராததற்குக்கூட இன்றைய தினம் கோபம் வருகிறது. நண்பர் திரு. வினாயகத்தை இன்று காலையிலே பார்த்தவர்களுக்குத் தெரிந்திருக்கலாம். சமூகத்தில் கோபதாப உணர்ச்சிகள் நீக்கப்பட வேண்டும். இந்த நேரத்தில் தான் மகாத்மா காந்தி அவர்களைப் போன்றவர் ஒருவர் நம்மிடையே இல்லையே என்று ஒருவர் குறிப்பிட்டார். மகாத்மா காந்தி அவர்கள் இருந்தபோதே அவர் காந்தியடையாக, வன்முறைச் செயல்கள் நடந்த ஒவ்வொரு இடத்திற்கும் சென்று, இவ்வாறு ஒருவருக்கொருவர் மோதிக்கொள்வதைத் தவிர்க்கவேண்டும் என்று சொன்னார். கேட்கவில்லை. அவரையே வன்முறைச் செயலினால் கொன்றார்கள். அவர் ஒருவராக இருந்து செய்ய முற்பட்ட காரியத்தைத்தான் இன்றைக்கு நாம் பலராக இருந்து மக்களிடையே தோன்றும் ஆத்திர உணர்ச்சியைக் குறைப்பதற்கு வழிகாணவேண்டும்.

ஒரு உதாரணத்தை எடுத்துக்கொள்ளுங்கள். டெல்லி வழக்கு மன்றம் நடைபெறுகிறது. பிரதம நீதிபதியும், மற்ற நீதிபதிகளும் உட்கார்ந்து இருக்கிறார்கள். ஒருவன் ஒரு நீதிபதியைக் கத்தியினால் குத்துகிறான். அவர் கீழே பாய்ந்து விழுகிறார், இது முன்னாலே கேள்விப்பட்டக்கூடிய நிகழ்ச்சியா? அங்கே நிகழ்ச்சி நடந்தவுடனேயே அங்குள்ள ஆட்சியின் திறமைக் குறைவினால் ஏற்பட்டது என்பதான அவசரமான முடிவுக்கு வர முடியுமா? அங்கே நடந்ததாலே இங்கேயும் நடக்கலாம் என்று வாதாடவில்லை. பிற மாநிலங்களில் எல்லாம் ஆத்திர உணர்ச்சி தலைதாக்கி தாண்டவமாடிய காலத்தில் எல்லாம், நம் மாநிலத்தில் அமைதி நிலவி வந்திருக்கிறது. இந்தியாவின் பல பாகங்களில் வகுப்புக்

[திரு. சி. என். அண்ணாதுரை] [1968 மார்ச் 28]

கலவர உணர்ச்சி தறிகெட்டு நின்றபோதுகூட தமிழ்நாட்டில் அமைதி நிலவி வந்திருக்கிறது. அந்தப் பண்பாடு சீர்குலைந்து வருவதை நான் வருத்தத்தோடு எடுத்துச்சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அரசியல் இலாபங்களுக்காக இந்தப் பண்பாட்டைக் குலைப்பதை யாரும் இனி அனுமதிக்க மாட்டார்கள்.

தமிழ்நாட்டில் தடியடி, துப்பாக்கிப்பிரயோகம் நிகழ்கிறபோது நீங்கள் அவற்றைச் சற்று ஆராய்ந்து பார்த்தால், முதலில் தெரியக் கூடிய உணமை சர்க்காருக்கு எதிராக நடத்தப்படுகிற விளர்ச்சிகள் சம்பந்தமானது ஒன்றுகூட வந்ததில்லை. சமூகத்தில் ஒரு சாராருக்கும், இன்னொரு சாராருக்கும் வருகிற மோதல் காரணமாக ஏற்பட்டிருக்கலாம். மொழிப் பிரச்சினை காரணமாக நடந்தது என்றால், அதுவும் மத்திய சர்க்காரின் நடவடிக்கையில் இங்குள்ள மாணவர்களின் மனதில் ஏற்பட்ட உளைச்சல் காரணமாக ஏற்பட்ட போராட்டத்தின் விளைவாகும். ஆட்சிமொழிச் சட்டம் நாங்கள் கொண்டு வந்தது அல்ல. மத்திய அரசு கொண்டு வந்தது. அந்த நேரத்திலும்கூட சமூகத்தின் எந்தப் பகுதியினரும் பாதிக்கப்படக்கூடாது என்ற நீதியின் அடிப்படையில் நாங்கள் நின்றிருந்திருக்கிறோம். இன்றைக்கு மாணவர்கள் எங்களிடத்தில் அருவருப்போ, வெறுப்போ அடைகிறார்கள் என்றால் அதை எண்ணிப்பார்க்கிறபோதே நான் வருத்தம் அடைகிறேன். 6 திங்களுக்கு முன்பாக, “நாங்கள் மாணவர்களை அடக்கவில்லை, அவர்களை இஷ்டப்படி நடக்கவிட்டு விட்டோம், ரயில்வே சொத்துக்கு நஷ்டம் ஏற்பட்டாலும், பேரதுச் சொத்துக்கு நஷ்டம் ஏற்பட்டாலும் நாங்கள் பாதுகாப்பு அளிக்கவில்லை, மாணவர்கள் பக்கத்திலே இந்த அரசும் கட்சி சேர்ந்துவிட்டது” என்று காங்கிரஸ் தரப்பில் இருந்து எடுத்துச் சொல்லிவந்தார்கள். இன்றைக்கு மாணவர்களைப் பாதுகாக்க வில்லை, மாணவர்களைப் புறக்கணித்துவிட்டார்கள் என்று பேசுகிறார்கள். இந்த இரண்டையும் சேர்த்துப் பார்க்கிறபோது எவை எவைகளில் எந்த அளவுக்குச் செல்லவேண்டும் என்பதைப்பற்றி ஒரு அறுதியிட்டுக்கொண்டு நாங்கள் பணியாற்றுகிறோமே தவிர, இந்த அரசு இன்னார் பக்கத்தில் சார்ந்துவிட்டது. இன்றைப் புறக்கணித்துவிட்டது என்கிற நிலை இல்லை என்பதை ஒருவகையாக உறுப்பினர்கள் சொன்னதில் இருந்து எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

முன்று நான்கு மாதங்கள்வரையில் இந்தி மொழி விஷயத்தில் காங்கிரஸ்காரர்கள் காட்டுகின்ற போக்கு அவர்கள் மாணவர்களுக்கு விரோதிகள் என்று கருதக்கூடிய சூழ்நிலை இருந்தது. இன்றைக்கு அவர்கள் மாணவர்களுடைய நண்பர்கள் என்று கருதக்கூடிய சூழ்நிலை ஒரு வேளை ஏற்படுமானால் அதைத் தவறு என்று கருதமாட்டேன். அதற்காகவே மாணவர்களுக்குத் திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசினிடத்தில் பகையுணர்ச்சி வந்துவிட்டது என்ற எண்ணத்தில் சொல்லாமல் திரு. வினாயகம் அவர்கள் சொன்னார்களே, (Sizable Section) என்பதுபோல

1968 மார்ச் 28]

[திரு. சி. என். அண்ணாதுரை]

இந்தி வேண்டும் என்று கேட்டால் என்ன, அப்படிச் சொல்லக் கூடிய மாணவர்களின் தொகை மிகப் பெரிய அளவுக்கு ஏற்படுமானால் அடுத்து காங்கிரஸ் அரசைக் கொண்டுவருவதற்கு அவர்களே முயற்சிசெய்வார்கள், காங்கிரஸ் அரசு வரும், அதிலே நீங்கள் அந்தக் காரியத்தைக் கவனிக்கலாம் என்று சொன்னேன். எப்படியாகிலும் அரசை நடத்தவேண்டுமென்ற அளவில் ஆக்ட்ஸ் ஆப் கமிஷன்ஸ் அன்ட் ஒமிஷன்ஸ் இவற்றில் ஈடுபடக்கூடியவன் அல்ல நான் என்பதைத் தெளிவுபடுத்திக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஏனென்றால் திரும்பத் திரும்ப பலர் அதைச் சொன்னதாலே நான் மறுபடியும் இதைத் தெளிவுபடுத்த விரும்புகிறேன். மாணவர்களுக்கு என்ன என்ன கேடுகள் ஏற்பட்டன என்ற புள்ளிவிவரங்கள் சேகரித்துத் தகவல்களையெல்லாம் அறிந்து அதன் மூலம் அவர்களுக்குப் பாதுகாப்பும், ஆறுதலும், இழப்பு இருக்குமானால் பரிகாரமும் தேடிக்கொடுத்துவிட்டு சகஜ நிலைமை திரும்பியவுடன், ஒரு பகுதியில் தொழிலாளர்களையும் மற்றொரு பகுதியில் மாணவர்களையும் சமூகத்திலே ஒன்றுபடுத்தி ஏற்றவகையில் எல்லோரும் செயல்பட முயற்சி செய்வேன் என்பதையும் நான் இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

பல்வேறு குறைபாடுகளைப்பற்றிச் சொன்னவர்களிலே ஒருவராகிலும் தேவையற்ற திட்டத்தைப் போட்டிருக்கிறீர்கள், இருபது கோடி ரூபாய் மூலதனம் போட்டுவிட்டீர்கள், அதனாலே சர்க்காருக்குப் பாதகம் வரப்போகிறது என்று யாரும் சொல்லவில்லை. அப்படிச் சொல்லாததற்கு அவர்கள் இரண்டு சமாதானங்கள் சொல்லலாம். எது பணம், அகையால்தான் சொல்லவில்லை என்று அவசரப்பட்டு அடித்துப்பேசவேண்டுமென்று நண்பர் திரு. வினாயகத்தைப் போன்றவர்கள் கேட்டுவிட்டலாம். ஆனால் 'அவரே கொஞ்சம் யோசித்துப் பார்ப்பாரானால் இருக்கின்ற பணத்திலே ஐந்து வருடங்களுக்கு ஆள்பத்திகளுக்குப் பணம் வேண்டாம், அதிலே பத்துக் கோடி ரூபாய் எடுத்து ஆரம்பிக்கலாம் என்று அவசரப்பட்டு செய்யவேண்டுமென்று இருந்தால் செய்யலாம். கேடுகள், தவறுகள் எவையும் யாரும் எடுத்துக் காட்டாததால் நான் மிகுந்த மகிழ்ச்சியடைகிறேன். யார் பேசுகின்றபொழுதிலும் என்ன என்ன லேக்கனிலே விரயங்கள் ஏற்பட்டன, ஆபிரம் கிணறுகள் தோண்டினீர்கள் அதிலே 900 கிணறுகளில் தண்ணீர் இல்லை, 200 வீடுகள் கட்டினீர்கள் 190 வீடுகள் கட்டி முடிக்கப்பட்ட ஒரு வாரத்திற்குள்ளேயே இடிந்து விட்டன, பெரு நஷ்டம், விரயம் இருந்தது என்று யாரும் சொல்லவில்லை. காரணம், அப்படி நடக்காத முறையில் நாங்கள் மிக லாக்கிரதையாக நடந்திருக்கிறோம் என்பதுதான். எதிர்க்கட்சியினர் நீங்கள் லாக்கிரதையாக நடத்துகிறீர்கள், பண விரயம் ஏற்படவில்லை என்று ஒத்துக்கொள்வார்களானால் ஜனநாயகத்திலே கிடைக்கமுடியாத ஒரு பெரிய பரிசை நான் எதிர்பார்க்கிறேன் என்று கருதுகிறேன். அப்படிப்பட்ட பரிசுக்கூட ஜனநாயகத்திலே கிடைக்கக்கூடிய காலம் வரும் என்று நம்புகிறேன்.

[திரு. சி. என். அண்ணாதுரை]

[1968 மார்ச் 28]

சிறிசில குறைபாடுகளைச் சுட்டிக்காட்டினார்கள். அதிகாரிகள் அமல்படுத்துவதிலே கெடுபிடி காட்டினார்கள் என்று சொன்னார்கள். எனக்கே அவர்கள் கெடுபிடி காட்டினார்கள் என்று தோன்றத்தக்க அளவுக்கு திரு. ஆதிமூலம் அவர்கள் சொன்னார்கள். நானயத்திற்கு இரண்டு பக்கங்கள் இருக்கின்றன, ஆங்கிலத்திலே அதர் சைட் ஆப் தி மெடல் ஆர் தி அதர் சைட் ஆப் தி காய்ன் என்று சொல்வார்கள். இரண்டையும் தட்டிப்பார்த்துதான் இது செல்லத்தக்கதா இல்லையா என்று சொல்லமுடியுமே தவிர, அவர் தட்டிக் காட்டுகிறபோது அது செல்லக்கூடியதாகத்தான் தோன்றும். அது தட்டுவதிலே உள்ள பக்குவத்தினாலே செல்லத்தக்கது என்று சொல்லமுடியும். எனக்கு காது கொஞ்சம் மங்கப்பட்டிருந்தாலும், புத்தி மந்தப்படவில்லை என்று நினைக்கிறேன். ஆகவே அவர்கள் சொல்வது உண்மையாக இருக்குமானால் மேற்கொண்டு நடவடிக்கைகளை எடுப்பேன் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். மேற்கொண்டு எல்லா நிர்வாகக் குறைபாடுகளையும் நீக்குவதற்கு முயற்சியெடுத்துக்கொள்வேன் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. வினாயகம் அவர்கள் இந்த அவையிலே உள்ள முறைகளைப் பற்றி எடுத்துச் சொன்னார்கள். ஒத்துக் கொள்வதிலே எனக்குக் கூச்சம் ஒன்றுமில்லை, அதிலே தவறுமில்லை. மேலெழுந்தவாரியாகச் சில தகவல்தான் எனக்குத் தெரியுமே தவிர, விதிமுறைகளைப் பற்றிய டெய்லஸ் எனக்கு அதிகமாகத் தெரியாது, நான் படிக்கவும் இல்லை. மேலெழுந்தவாரியாகத் தெரியவேண்டுமென்றும் டெய்லஸ்ஸுக்குள் அதிகமாகச் செல்லக்கூடாது என்றும் சொல்லுவார்கள். எதிர்க் கட்சித் துணைத் தலைவர் திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் ஒரு வழக்கறிஞர், அவர்கள் அதை அறிவார்கள். தாம் நடத்துகின்ற வழக்குகளைத் தாம் குறிப்பிட்ட சில குறிப்புகளை வைத்துக்கொண்டு மற்றவற்றைத் தம்முடைய ஜூனியர்களிடம் கொடுத்து சேகரித்து வையுங்கள் என்று சொல்வார்கள். அதை வைத்துக்கொண்டு வழக்கு மன்றத்திற்குச் சென்று வழக்காடுவார்கள். அப்படி அதிகாரிகள் சர்க்காருடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வருவதில் போதுமானதாக இல்லாவிட்டாலும், குறையுடையதாக இருந்தாலும், அதைப்பற்றி யாராகிலும் சுட்டிக் காட்டினால் அதைத் திருத்திக் கொள்வதற்கு நாங்கள் எப்பொழுதும் தயாராக இருக்கிறோம்.

அமெரிக்காவிற்குப் போவதைப்பற்றி முன்கூட்டியே சொல்லவில்லை, நீதிபதி நியமிப்பதைப்பற்றி முன்கூட்டியே இங்கே சொல்லவில்லை. பத்திரிகையிலே வந்துவிட்டதே என்று சொன்னார்கள். பத்திரிகையிலே முன்கூட்டியே வந்துவிடுவதுதான் பத்திரிகை தொழிலின் ரகசியம். பத்திரிகை நிருபர்களை அழைத்து சோம சுந்தரத்தை நியமித்திருக்கிறேன் என்று சொல்லிவிட்டு இந்த அவைக்குச் சொல்லாமலிருந்தால் திரு. வினாயகம் அவர்கள் சொல்வது மூடதும் பொருத்தமாக இருக்கும். பத்திரிகையைப் பற்றிச் சொல்லும்பொழுது வடமொழியோடு கலந்த தமிழிலே

1968 மார்ச் 28 [திரு. சி. என். அண்ணாதுரை]

சொல்லுவார்கள் 'ஹேஷ்யம்' என்று, ஆங்கிலத்திலே 'ஸ்கூப்' என்று சொல்லுவார்கள். கதவோரத்திலே சோமசுந்தரம் என்று காதில் விழுந்துவிட்டால் அவராகத்தான் இருக்கும் என்று அப்படித்தான் போடுவார்கள். அது தொழிலிலே காட்டக்கூடிய திறமை. நானும் அந்தத் தொழிலிலே ஈடுபட்டவன் என்ற முறையிலே நான் அதைப் பழிக்கவில்லை. திரு. வினாயகம் அவர்கள் பத்திரிகையிலே படித்தேன் என்று சொன்னார்கள், நானே பத்திரிகையிலே அதைப் படித்தேன், இன்னும் முடிவாகவில்லையே, சோமசுந்தரம் என்று போட்டிருக்கிறதே என்று நினைத்தேன். சட்ட அமைச்சராலே யோசனை தரப்பட்டு, இந்த அவைக்குக் காலையிலே, உத்தரவு பிறப்பிக்கவேண்டுமென்று, கொண்டுவரப்பட்டது, உத்தரவு பிறப்பிக்கப்பட்டது. சர்க்காருடைய நடவடிக்கையையெல்லாம் மற்றவர்களுக்குக் காட்டுவது என்பது விதியா இல்லையா என்பது எனக்குத் தெரியாது. காட்டப்படக்கூடாது. காட்டப்படுமானால் கையெழுத்திட்ட தேதியைக்கூட காட்டிவிடலாம். இந்த அவையில் பேசுவதற்குத் தேவையில்லாமல் இருந்திருக்கும். ஆகவே முன் கூட்டிச் சொல்வதிலே எனக்குத் துளியும் தயக்கம் இல்லை.

அமெரிக்கப் பயணம்பற்றி விவரங்கள் சேகரிக்கப்படவில்லை என்று குறிப்பிட்டேன். சில காரியங்களைச் செய்யவேண்டுமென்கிற நிலை வருகிறபோது வெகு எளிதாகவோ வெகு விரைவாகவோ முடித்துவிடுகின்ற பழக்கம் இல்லை. அந்த முறைகளிலே எந்த எந்த ஊர்களிலே எவ்வளவு நாட்கள் தங்குவது என்ற விவரங்கள் சேகரிக்கப்படவில்லை. விவரங்களிலே லாஸ் ஏஞ்சல்ஸ், ஹாலிவுட், ஹவாய், ஹோனலுலு என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். நான் போனால் என்ன என்ன காண்பீர்கள் என்று கேட்பது அவசியம். திரு. வினாயகம் அவர்கள், அவரையும் அழைத்துக்கொண்டு போனால் மகிழ்ச்சியடைவேன் என்று சொன்னார்கள். வழித்துணைக்கு அவரைவிடச் சிறந்த துணை யாரும் இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அமெரிக்க அரசு அனுமதி தந்தால் அவரையும் அழைத்துச் செல்வேன். வெளிநாட்டுத் தலைவர்களுக்கு நான் ஒன்று தெரிவித்துக்கொள்வேன். ஆளுங்கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களை அழைக்கின்ற நேரத்திலே எதிர்க் கட்சியிலிருந்து ஒருவரையும் அழைப்பதுதான் ஜனநாயகப் பண்பு ஆகும், அப்படி அழைக்கவேண்டுமென்று பரிந்துரைக்க விரும்புகிறேன். அங்கே சென்று காணக்கூடிய காட்சிகள், பெறக்கூடிய பாடங்கள் இவற்றைப்பற்றிக் கலந்துரையாட முடியுமென்று நான் நம்புகிறேன்.

ஆனால் அந்தப் பயணத்தின் பிறகு மிகுந்த பெரிய மாற்றங்களை யெல்லாம் என்னைச் செய்ய முடியும் என்று முன்கூட்டியே நான் சொல்வதாக நீங்களாகவே எடுத்துக்கொண்டு, மூன்று மாதங்களுக்குப்பின், அமெரிக்கா போய்விட்டு வந்தாயே என்னவாகி விட்டது என்று கேட்காதீர்கள். இதில் பெரிய பலன்கள் நடைபெற்றுவிடும் என்று நான் கருதவில்லை. முன்கூட்டிச் சொல்லாம் இல்லை. அந்த எண்ணம் என் உள்ளத்தின் அடிவாரத்தில்

[திரு. சி. என். அண்ணாதுரை] [1968 மார்ச் 28]

இருந்தது. எனக்கு ஒரு எண்ணம் தோன்றிற்று. அமெரிக்கா விற்குப் போகப் போகிறேன் என்று சொன்னவுடனே நம் எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்கள் வேறு வழியில் எண்ணிக்கொண்டு, 'அவனவன் அரிசிக்கு அலைகிறான், தண்ணீர் இல்லாமல் அலைகிறான். உழவுத்தொழிலில் கஷ்டமிருக்கிறது இப்போது என்ன அமெரிக்காவில் வேலை என்று கேட்டாலும் கேட்கலாமோ என்ற கூச்ச உணர்ச்சிகூட இருந்தது. அவையை அவமதிக்க வேண்டுமென்ற உணர்ச்சியல்ல. அமெரிக்கா போகிறேன், அமெரிக்கா போகிறேன் என்று சொல்வதன்மூலம் நீங்களே ஒரு கற்பனையை உருவாக்கி அங்கு போய்வந்த பிறகு இன்னின்னது நடக்குமா என்று கேட்டு, அதற்குப் பிறகு பயணம் புறப்படுவதற்கு முன்னால் இப்படிச் சொன்னீர்களே, சாதித்தீர்களா என்று கேட்கக்கூடும். உதாரணமாக, ஒரு உறுப்பினர் கேட்கலாம், அமெரிக்காவிலிருந்து இங்கு சேலம் இரும்பாலைக்காக ஏதாவது இயந்திரங்கள் தருவித்து தருவீர்களா என்று. எப்படி நான் அதற்குப் பதில் அளிக்க எப்படி அவைகளை நான் திட்டமிட்டுச் சொல்லமுடியும்? அகவே நான் அங்கு போய் விட்டு வருவதன் மூலம் எந்தப் பலன் கிடைப்பகாயிருந்தாலும் அங்கப் பலன்களை, உங்களைக் கலந்து அலோசித்து அந்தப் பலன்களைப் பெறுவதற்கு முயற்சி எடுத்துக் கொள்வேன். அந்தப் பிரச்சினைகள் ஒருபுறமிருக்க திரு. வினாயகம் அவர்கள் சொன்னார்கள், என்னையும் அமைத்தால் வருவேன் என்று. அவரை அமைச்சர் செல்ல முடியாவிட்டாலும் அவரிடம் தனியாக நான் போய்விட்டு வந்த பிறகு அங்கு கண்ட பல சுவையான காட்சிகள்பற்றிய—எனக்கோ அவருக்கோ தேவையில்லாசுவைகளைக் கூட—எல்லா விவரங்களையும் சொல்லத் தயாராயிருக்கிறேன். அனால் அசுந்தான வாய்ப்புகளை நான் ஏற்படுத்திக் கொள்வதாகயில்லை. அகவே என் பயணம் பற்றி முன்னால் சொல்லாததை அவையைக் குறைத்து மதிப்பிட்டேன் என்ற வகையில் கொள்ளாமல் விவரங்கள் சேகரிக்க முடியாததால் சொல்லவில்லை என்று கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு மற்றபடி உறுப்பினர்கள் இங்கு எடுத்துரைக்க நல்ல பல கருத்துக்களைக் கவனத்தோடும், அக்கறையோடும் பார்த்து தக்கதைச் செய்வோம் என்று வாக்களித்து இந்த நிதி ஒதுக்கீட்டைத் தந்தருளும்படி வேண்டிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. கே. வினாயகம் : எதையாவது பேசவேண்டுமென்று எடுத்துக் கொள்வது என்பதும் இல்லை, எதையாவது சொல்லிவிட்டு சந்தோஷப்படவேண்டும் என்று எழுந்திருப்பதும் இல்லை. முதல் அமைச்சர் அவர்கள் பேசும்போதே நான் குறுக்கிட்டிருக்கலாம். ஆனால் அவர்கள் உருக்கமாக, விமர்சனமாக சொல்லும்போது அதைத் தடுக்கக்கூடாது என்றிருந்தேன். அரசாங்கம் ஏதாவது நடவடிக்கைகள் எடுத்து அதன் விளைவாக இப்போதுள்ள தொல்லைகள் எல்லாம் ஏற்பட்டிருந்தால் எங்களை பொறுப்பாளிகள் என்று சொல்லலாம் என்று சொன்னார்கள். 'labour unrest or student unrest or whatever trouble' எதுவாகயிருந்தாலும் நீங்கள்

1968 மார்ச் 28]

[திரு. கே. விநாயகம்]

நடவடிக்கை எதுவும் எடுக்காதிருந்ததன் விளைவுதான் இது, இன்று நாட்டிலுள்ள கொந்தளிப்பு. நல்லமுறையில் போலீஸ் துறையில் பணியாற்றிக்கொண்டிருந்தவர்களை எல்லாம் செயலற்று போகச் செய்துவிட்டார்கள். நீங்கள் ஆட்சிக்கு வந்தவுடன் ஊரில் என்ன பரவியிருக்கிறது என்றால், அண்ணா ஆட்சி வந்தால் எவரும் அரசாங்கத்தை மதிக்கவேண்டியதில்லை, யாரும் சட்டத்திற்கு அடங்கவேண்டியதில்லை, எதையும் செய்யலாம் என்ற ஒரு எண்ணம் பரவலாக வளர்ந்து அதற்கு உடந்தையாக போலீஸ் காரர்களும் நாங்கள் ஒன்றும் செய்யமாட்டோம் என்ற நிலையில் இருக்கிறார்கள். நான் ஏற்கனவே கேட்டேன், நீங்கள் ஏதாவது ஸ்கர்ட் இன்ஸ்ட்ரக்ஷன்ஸ் கொடுத்திருக்கிறீர்களா என்று. இல்லை என்று அவர்கள் சொன்னார்கள். அதை நான் ஏற்றுக்கொள்கிறேன். நீங்களும் அப்படி ஒன்றும் கொடுக்கவில்லை, அவர்களும் ஒன்றும் செய்வதில்லை என்றால் நாடு என்ன கதிக்காவது?

‘By omission on your part you have made the Police Department almost helpless spectators in these incidents’

இதற்கு ஏதாவது வழி செய்யமுடியுமா?

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை: அதைத்தான் சொல்கிறேன். நீங்கள் சொல்வது ஒன்றுக்கு ஒன்று முரணாக இருப்பதால் இரண்டையும் நாங்கள் கவனிக்கவேண்டும். போலீஸ் துறையைச் செயலற்றதாக ஆக்கிவிட்டோம் என்பது திரு. விநாயகம் அவர்கள் குற்றச்சாட்டு. அவர்கள் கட்சியைச் சார்ந்த இராமமூர்த்தி அவர்களின் குற்றச்சாட்டு, போலீஸ் அக்கிரமங்கள் நடந்துவிட்டன, அதை நீங்கள் விசாரியுங்கள் என்பது. ஆக, ஒரே கட்சியைச் சார்ந்த இரண்டு உறுப்பினர்கள் இரண்டு கருத்துக்களை வைத்துக் கொண்டிருப்பதில் தவறு இல்லை, ஆனால் இந்த இரண்டு கருத்துக்களையும் நான் ஆராய்ந்து பார்த்துத்தான் அதில் எது நியாயம் என்று ஏற்றுக்கொள்ளமுடியும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பேரவை முன் உள்ள கேள்வி “தமிழ்நாடு 1968-ம் ஆண்டு நிதி ஒதுக்கு (எண் 2) மசோதா (சட்டப்பேரவை மசோதா எண் 6/68) ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்படவேண்டும்.”

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டு, மசோதா பிரிவுவாரியாக ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டது.

இரண்டாம் பிரிவு, அட்டவணை முதல் பிரிவு, முகப்புரை, நெடுந்தலைப்பு ஆகியவை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டன.

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை: இந்த மசோதா நிறைவேற்றப்பட வேண்டுமென்று கோருகிறேன்.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டு மசோதா சட்டமாக்கப்பட்டது.